Exercitium

Domesticum Die 21ma ...

vid
sit
ext
bi
ili
ing
rum

Domesticum
Die 2

1737
1653
84
1737

DIARIUM SANCTORUM,

Seu

MEDITATIONES

IN SINGULOS ANNI DIES
Ex Evangelio vel Vita Sanctorum,
cum brevi vitæ epitome,
petitæ;

à R. P. JOANNE STEPHANO GROSEZ
Societatis Jesu
primùm Luci data;
nunc verò
pio usui & honori,
Dominorum Dom: Sodalium
Congregationis Latinæ Majoris,
sub Titulo
BEATISSIMÆ VIRGINIS
M A R I Æ
AB ARCHANGELO SALUTATÆ,
In Cæsareo-Academico Societatis Jesu
Collegio Wratislaviæ erectæ,
In strenam Januariam oblatæ.
Anno Milles: Septingent: Septimo.

Wratislaviæ, Typis Andr. Franc. Pega.

Admonitio ad Lectorem Sodalem.

Tria sunt, Amice Lector & Sodalis, quæ ad primum hujus Sanctorum Diarii aspectum, nôsse oportet. 1. Quælibet dies continet selecta Evangelii placita; Epitomen Vitæ Sanctorum, cum Virtute per diem sæpius exercenda, brevique Oratione ad Sanctum illius diei directa; ac demum Christianam Meditationem, ex Sacris Paginis aut Sancti Vita petitam. 2. Festis Immobilibus præfixa sunt Mobilia: ut cùm ad certum Mensis diem apponi nequeant, ad primam statim sint manum, ubi Festivitatis tempus monuerit. 3. Opusculum totum ità in partes dispescuimus, ut per continuos aliquot annos plenitudinem suam videre possit; apposito parti ultimæ duplici Indiculo; uno Sanctorum, quos Diarium hoc continet, ordine Alphabeti; altero rerum præcipuarum in eo comprehensarum. Vale amice Lector ac Sodalis, & Congregationis nostræ in sanctis desideriis memor, opellam nostram æqui bonique consule.

FE-

FESTA MOBILIA PER ANNUM.

FERIA 4. CINERUM.

Thesaurizate vobis Thesauros in cœlo: ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, & ubi fures non effodiunt, nec furantur. Matth. cap. 6.

Mundi felices, hoc sepulchrum diligenter considerate: huc properat, hìc perit omnis humana felicitas. Principes & Dynastæ, hìc sceptrum, & diadema deponendum. Asseclæ mundi, ex hoc sepulchro videnda pulchritudo, opes, voluptates. Quàm fluxa, quàm contemptibilia sunt hæc omnia! Amantes crucis, hìc finiuntur labores, hìc corporis, brevì hos intra fines corrumpendi, discitur contemptus.

MORTIS MEDITATIO.

Ora pro conversione peccatorum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus Domine, fidelibus

tuis; ut jejuniorum veneranda ſolemnia, & congrua pietate ſuſcipiant, & ſecura devotione percurrant. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de Miſeriis humanis.

1. Quid eſt homo? Miſeriarum oceanus, qui, confluentibus morbis, doloribus, afflictionibus, qualibet ætate, quolibet anni tempore, velut procellis agitatur. Quid corpus? Animæ carcer, hoſtis domeſticus, virtutis tyrannus; naſcitur in corruptione, vivit miſerè, inter dolores obit. *O neceſſitas abjecta naſcendi, vivendi miſera, dura moriendi!* Sidon. Appol.

2. Quid anima? ea eſt, cujus dignitas, & pulchritudo Deo ità placuit, ut ejus ergò profuderit ſanguinem: immortalis eſt, ipſius præmium Deus, palatium Paradiſus. At proh pudor! hæc nobilior anima eſt corporis mancipium, cupiditatum & dæmonis ludibrium! O homo! ſi cognoſceres animæ tuæ præſtantiam, an eam corpori ſub-

ſubjiceres ? Miſerere animæ tuæ, quam perdis, ut putrido corpori blandiaris.

3. Poſt mortem, quid corpori & animæ fiet? corpus tumulo tegetur: oculorum, & oris totius venuſtas vermibus, & putredine deturpabitur: nullæ amplius divitiæ, amici nulli; fugêre deliciæ, alius habet dignitates, totum denique corpus, quod aliàs aſſiduis diffluebat voluptatibus, in putredine, in tenebris, vermibus, & aliis id genus inſectis ſcatebit; ubi verò anima? Deus ſcit, præſagit animus, ipſe diſces. *Memento homo, quia pulvis es, & in pulverem reverteris.*

COENA DOMINI.

Accepit JESUS *panem, & benedixit, ac fregit, deditque diſcipulis ſuis, & ait: Accipite, & comedite: hoc eſt corpus meum.* Matth: 26.

Hujus author eſt Sacrificii, ſolers JESU amor; dat in potum ſuum Sanguinem, quem hominum causâ

jamjam effusurus est, dat in escam brevì affigendum Corpus: Comedite arboris vitæ fructum, eritis immortales. Manna colligite, iter ad cœlestem Hierusalem inituri. Ipse se Jesus offert manducandum, ipse Sacerdos, altare, & victima.

PIETAS ERGA SANCTISS: SACRAMENTUM.

Ora pro Clero.

ORATIO.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirabili, Passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue quæsumus, ità nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Per Dominum nostrum. &c.

Meditatio in Diem Cœnæ.

1. JEsus sese totum dat Apostolis, eósque pretioso Corporis & Sanguinis munere sibi conglutinare, & ad mutuum allicere conatur. Amantissime Jesu, te te hominibus tradis! munus

nus tantum negligunt! pluris terrena faciunt, quàm te, Sapientiæ divinæ thesaurum. Totum das, nihil tibi redditur: Corpus, mentem, opes, cor ipsum denegant, malúntque mundo & dæmoni illa consecrare.

2. Dat se hominibus, ut arctiori vinculo cum illis conjungatur; nec illi, ùt quondam, sese ostendere sufficit, vult etiam comedi, corda nostra subire, idem nobiscum fieri, & nos mutare in se. Ergo vale dicendum creatis omnibus, ut Christo adhæream. Quid? cœleste, aut caducum mihi amandum? Quid possidens Deum, aliud exoptem? *Quid mihi est in cœlo, & à te quid volui super terram?* David.

3. Quoties cupio, Jesus se mihi conjungit: thesaurum aperit, quotiescunque expeto. Felicem me, si manantem è vulnerato Christi latere Sanguinem sugere mihi quondam licuisset; immenso hoc honore afficior, quoties divinum Sacramentum suscipio. *Cruci hæremus, Sanguinem sugimus,*

& intra ipsa Redemptoris nostri vulnera figimus linguam. Cyprianus.

PASSIO D. N. JESU CHRISTI.

Filius Hominis tradetur gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur, & postquam flagellaverint, occident eum. Luc: 8.

Ecce! Judæorum scandalum, Gentium stultitia, & fidelium decus; Angelorum stupor, dæmonum formido, mundi salus, Jesus Christus in cruce animam agens. Quem colitis Christiani, cruciatibus interimitur, nec tamen mollem vitam deseritis!

MEDITATIO PASSIONIS.

Ora pro Ecclesia.

ORATIO.

Domine JESU Christe, Fili Dei vivi, pone passionem, crucem, & mortem tuam inter judicium tuum, & animam meam, nunc & in hora mortis meæ: & mihi largiri digneris gratiam & misericordiam, vivis & defunctis re-

requiem & veniam, Ecclesiæ tuæ pacem & concordiam, & nobis peccatoribus vitam & gloriam sempiternam. Qui vivis &c.

Meditatio in Passionem D. N. Jesu *Christi.*

1. Sacrum Jesu Corpus, de Cruce pendens nullam prorsus partem habet vacuam doloris. Manus & pedes sunt clavis perforati, spinis redimitum caput, lingua felle imbuta, totum denique Corpus flagellis laniatum. Tristis est anima Christi, quòd ejus passio, quàm plurimis, eâ uti nolentibus inutilis futura sit. Jesus, tot ac tanta pro me; Ego verò pro Jesu, nihil!

2. Omnes in Jesum conspirârant; ab Apostolo proditus est, à Judæis accusatus, ab Ethnicis damnatus. Sacerdotes, Reges, milites, plebs, Synagogæ Principes, ipsius mortis fuêre conscii. Torquetur ab omnibus, quia moritur omnium causâ. Ejusdem criminis sum particeps, piissime Jesu; mea cri-

mina, tuúsque in me amor Cruci te affixêre. Vel fide, & amore expers ſum; vel tuis doloribus movebor.

3. Quo animo, Mater mœſtiſſima! morientem filium intuebaris? Ah! profuſo lachrymarum imbre, rigabas Crucem cum Magdalena & Diſcipulo, quem diligebat Jesus. Nemo Jesu in cruce proximus, niſi, qui Chriſtum diligit, ùt Mater, ùt Diſcipulus, ùt Magdalena: Jesum intuere & dole, qui puram, ùt Maria, duxiſti vitam: Illachrima doloribus Chriſti, qui Joannis amorem æmularis: luge cum Magdalena, quem deliĉti pungit pœnitudo, hanc enim illi necem peccata tua intulerunt. *Agnoſce, quàm gravia ſint vulnera, pro quibus neceſſe eſt Chriſtum vulnerari.* Bernard.

RESURRECTIO CHRISTI.

Si conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt, quærite, ubi Chriſtus eſt, in dextera Dei ſedens. Ad Coloſs: 3.

O Mors!

O Mors! ubi eſt victoria tua? Jesus reſurrexit: eductis è Lymbo Patribus, victor è ſepulchro exivit: Mortuus eſt, & reſurrexit propter ſuum in nos amorem: Iò fideles! victus eſt dæmon, Judæi ſunt pudore ſuffuſi, Chriſtus de hoſtibus triumphavit. Heus infidi Apoſtoli! Dominum in cruciatibus deſeruiſtis: veſtri causâ reſurrexit: venite, ex vulneribus Chriſtum agnoſcetis.

MEDITATIO RESURRECTIONIS.

Ora pro Eccleſia.

ORATIO.

DEus, qui hodierna die per Unigenitum tuum, æternitatis nobis aditum devicta morte reſerâſti: vota noſtra, quæ præveniendo aſpiras, etiam adjuvando proſequere. Per Dom. &c.

Meditatio de Reſurrectione Iesu *Chriſti.*

1. Chriſtus reſurrexit. O magnum meæ fidei firmamentum! Quî poſſem de divinitate Jesu dubitare,

huic si mysterio adjungo fidem? & quomodo non adjungerem, si Christianus sum? *Credo, quòd Redemptor meus vivit.* Credo Divine Jesu, & vehementer gaudeo, quòd sacrum tuum Corpus impassibilitate, & immortalitate donaveris. Humanitatis tuæ gloriam veneror. Credo, quòd corpus meum resurget, lucidúmne, an obscurum? Ignoro!

2. Auget & firmat spem nostram Christi Resurrectio. *Scio, quòd Redemptor meus vivit, & in novissimo die surrecturus sum*; hoc si diligentius meditatus fuero, nec morbi, nec calumniæ, nec corporis afflictationes, nec contumeliæ, nec mors, nec Martyrum cruciatus terrere me possunt. Agè, patere mortale corpus, non durabunt dolores, splendidum ac immortale resurges. *Fiducia Christianorum, Resurrectio mortuorum.* Tert.

3. Tua, Christe, Resurrectio accendit nostrum in te amorem, nimiam quippe demonstrat erga nos charitatē.

Si

Si amantem redamamus, quis amantior Jesu? si formâ capimur, quid Jesu vitæ reddito pulchrius? Nemo Resurrectionis Mysterium consideravit, quin peccatorum veniam, & Paradisi gloriam sibi polliceatur. *Resurrectio Christi, defunctis est vita, peccatoribus venia, Sanctis gloria.* Max: Taur.

ASCENSIO D. N. JESU CHRISTI.

Dominus Jesus *postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei.* Marc. 16.

Jesus congregatis discipulis in Olivarum monte, ut forent testes triumphi sui, edicit divini verbi promulgationem, & coram iis ovans, ac triumphans ascendit ad Cælos. Sic absolvit doctrinæ suæ placita, & viam cœli docet exemplo, quam toties docuerat verbo, monétque Regni cœlestis participes eos fore, qui vitam ejus fuerint imitati. Eja Christiani! neglectis terræ sordibus, mentem & oculos ad cœlum convertite, ubi Jesus thesaurus vester est.

GLORIÆ COELESTIS COGITATIO.

Ora pro conversione Indorum.

ORATIO.

Concede quæsumus omnipotens Deus, ut qui hodierna die unigenitum Filium tuum, Redemptorem nostrum ad cœlos ascendisse credimus, ipsi quoque mente in cœlestibus habitemus. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio in Diem Ascensionis Domini nostri.

1. Currite animo ad Olivetũ: ibi JESUS ultimum vale dicit Discipulis, & Evangelii mandat prædicationem: pendent ex dicentis ore Mater & Apostoli: atque manantibus lachrimis gratias agunt Christo JESU, quòd humanæ salutis causâ in terras descenderit. Audi verba JESU, Mariæ, & Apostolorum; gratias age ob perfecta tui ergò Mysteria. Credo Domine, te in cœlos ascendisse, & sedere ad dexteram Patris.

2. De-

2. Deserit terram Christus, & vi propriâ ad Cœlos pergit. *Qui descendit* (inquit S. Paulus) *ipse est, qui ascendit super omnes Cœlos.* Humiliavit se usque ad mortem Crucis, propter quod exaltavit hodie illum Deus in Cœlum. Cupis gloriam JESU? imitare ejus humilitatem, & ubi in abjectione & contemptu jacebis, Cœlum suspice, hísque vel similibus verbis animum tuum consolare. Si patiar, si despiciar ùt JESUS, exaltabor, & regnabo cum JESU.

3. Apostoli & Discipuli immotis oculis Cælum contemplabantur, quò dilectus avolârat, cùm Angelus à Christo dixit illis: *Qui assumptus est à vobis in cœlum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum.* Christus misit Angelum, ut suæ in Cœlis potentiæ amorisque præberet argumentum. Patronum, amicum, & fratrem habemus in Cœlis. Ad Christum confugiamus in adversis: omnipotens est, nostríque amantissimus. *Christi Ascensio nostra provectio est, & quò processit gloria Capitis, spes eò vocatur & corporis.* S. Leo.

FESTUM PENTECOSTES.

Paraclitus Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quæcumque dixero vobis. Joann. cap. 14.

ORabant Discipuli, cùm promissum Spiritum Sanctum accepêre. Apparuit ignitarum linguarum specie, ut eorum animos divino amore accenderet, & linguas solveret ad Divini Verbi prædicationem. Hoc accepto divino Spiritu, omnia propter Christum fidenter aggrediuntur. Veni SancteSpiritus, & in corde meo ignem tui amoris accende.

OBTEMPERATIO DIVINO INSTINCTUI.

Ora pro Schismaticis.

ORATIO.

DEUS, qui hodierna die corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis, in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere. Per Dominum &c.

Medi-

Meditatio in Festum Pentecostes.

1. Apostoli comparant sese ad illapsum divini Spiritûs, oratione, secessu, mutua charitate, communione. Hunc si cupis Paracletum, fuge in solitudinem: ibi loquetur ad cor tuum; Non enim in plateis auditur vox ejus. Ora Deum, ama proximum; in adversis, in dubiis roga, consule Spiritum Sanctum. Etenim *Paracletus regeneratis in Christo, & consolator & tutor est.* Eus. Emiss.

2. In hunc Apostolorum & discipulorum cœtum tandem illabitur divinus ignis, & singulorum insidet capitibus, linguæ specie. Considera diligenter effectus Spiritûs Sancti: docet eos omnem veritatem, & ejus edocendæ veritatis rationem; corda divino amore succendit, animum adversus tormenta, & mortem ipsam firmat, linguam denique erudit ad omnem sermonem.

3. Uberrimi sunt fructus advenientis Pa-

Paracleti. Apoſtoli in viros alteros mutantur, palàm concionatur Petrus, & primùm tria, tum quinque Judæorum millia adducit ad Chriſti fidem; nulli niſi de Deo Sermones, nullus Judæorum metus, Chriſtum unum cogitant, & ejus amplificandæ gloriæ toto pectore incumbunt. Spiritum Sanctum ducem, ac motorem ſequuntur. Num contrà jure nobis diceretur: *Usquequo Spiritui Sancto reſiſtitis?* Paulus.

FESTUM SS. TRINITATIS.

Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti. Matth. 28.

DEUS unus eſt, una eſt nobis anima; tres in Deo perſonæ, ùt tres ſunt in anima potentiæ. Æquales ſunt perſonæ, Patri tamen potentia, Filio ſapientia, Spiritui Sancto bonitas tribuitur. Recordetur memoria potentiæ Patris ad timorem, conſideret intellectus ſapientiam Filii ad imitationem, meditemur bonitatem Spiritus Sancti ad amorem. PIE-

PIETAS ERGA SS. TRINITATEM.

Ora pro promulgatione Evangelii.

ORATIO.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui dediſti famulis tuis in Confeſſione veræ fidei, æternæ Trinitatis gloriam agnoſcere, & in Potentia Majeſtatis adorare unitatem: quæſumus, ut ejusdem fidei firmitate ab omnibus ſemper muniamur adverſis. Per Dominũ &c.

Meditatio in Feſtum SS. Trinitatis.

1. Conſidera æterni Patris potentiam! Uno verbo creavit omnia: Rebelles Angelos in barathrum egit: tot ac tanta in cœlis & in terris; in veteri, & in novâ lege patravit. Tanta demum eſt ejus potentia, ut adæquet ejus voluntatem, nihilque ipſi obſiſtat. Quid ego ſum coram te? Deus meus! Pulvis & cinis. Hunc time, anima mea, qui te in æternum perdere poteſt. *Humiliamini ſub potenti manu Dei.* S. Paulus.

2. Jesus Chriſtus, in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ Dei, divinam planè

fa-

ſapientiam oſtendit, cùm homines redemit, eósque docuit verbo & exemplo viam Paradiſi: Cùm expugnavit mundi vanitatem humilitate, divitiarum ſitim paupertate, voluptates tolerantiâ.

3. Tribuimus hominum juſtificationem Spiritui Sancto, utpote qui ſit eſſentialis & mutuus amor Patris & Filii. Ipſe Apoſtolos ad mundi converſionem incendit. Ab ipſo, tacito motu allicimur ad virtutem. Amori amorem præſtemus, nec obduremus corda noſtra, ſi vocem ejus audierimus. Credamus, adoremus hoc inexplicabile Myſterium; majus eſt, quàm quod parvo ingenio capi poſſit. *Quid haberent ſuperna pretioſum, ſi noſtræ ſcientiæ familiariter ſubjacerent?* Euſeb. Emiſ.

FESTUM SS. SACRAMENTI.

Hic eſt panis de Cœlo deſcendens, ut ſi quis de ipſo manducaverit, non moriatur. Joann. 6.

Ecce!

Ecce! dies triumphi Jesu Chriſti; comitantibus Sacris Miniſtris, & frequentiori turbâ, per ſubditorum ſuorum urbes ſub Umbella magnificè, & Regio apparatu incedit: Sedet in Altari quaſi in benignitatis, & juſtitiæ ſolio, ut omnium querelas & preces audiat. Nè te terreat tanti Regis Majeſtas. Ut Rex, ſic frater, & amicus tuus eſt, ultróque ſuam exuet Majeſtatem, ut ſubeat, & inhabitet cor tuum.

PIETAS ERGA SANCTISSIMUM SACRAMENTUM.

Ora pro Eccleſia.

ORATIO.

Deus, qui nobis ſub Sacramento mirabili Paſſionis tuæ memoriam reliquiſti; tribue quæſumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui ſacra myſteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter ſentiamus. Per Dominum noſtrum &c.

Me-

Meditatio in Festum Corporis Christi.

1. Par est, ut externo cultu, subditorum more, JESUM veneremur, qui Regis instar vicos nostros obit. Angelorum reverentiam & modestiam æmulantes triumphantem comitemur. Ornemus templa, ornemus vicos, & pro virili, gloriæ & honori Regis nostri serviamus. Utinam! Rex amantissime, omnes mundi divitias possiderem, eas hodie lubentiori animo gloriæ tuæ, & ornatui templorum tuorum consecrarem.

2. JESU debetur cultus internus, quippe qui Deus sit, & sub speciebus colendam abscondat Divinitatem. Ipsum colant omnes animæ nostræ potentiæ; captivetur intellectus in obsequium fidei: accendatur voluntas ad amorem amantissimi Dei. Time Regis potentiam: plurimam tamen spem habe in clementia ejus. *Christiane, qui se tibi manducandum dedit, quid*

tibi

tibi denegare poterit in futurum? Cyril.

3. Videtur Jesus, deposita Dei, Regísque Majestate, solius amici suavitatem induere, ut faciliùs animum subeat tuum. Amans amorem quærit: petit cor tuum, non ædes, auro argentóque distinctas. Cave tamen cor impurum, & peccatis fœdatum obtuleris. Alioquin *sumes de Sacrificio pœnam, qui fecisti de propitiatione peccatum.* Salvian.

FESTA IMMOBILIA PER ANNUM.

JANUARIUS.

CIRCUMCISIO CHRISTI.

1. Januarii.

Omne quodcunque facitis, in verbo, aut in opere, omnia in nomine Iesu *Christi.* S. Paul. ad Colofs. cap. 3.

O quàm magnificum eſt nomen JESU! At quàm magno ſtat pretio? Emitur Sanguine Salvatoris nomen; Tu ſalutem ſperas ſine dolore, ſine lachrimis. Fruſtrà petit Jesu gloriam, qui Jesu non expreſſerit patientiam. Jesu eſto mihi Jesus. Tantùm me amas ab ipſo vitæ tuæ exordio! Amem te pariter, ſi minùs, quantùm dignus es, certè quantùm poſſum.

HUMILITAS.

Ora pro Eccleſia.

Ora-

ORATIO.

DEUS, qui unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & JESUM vocari jussisti: concede propitius, ut cujus sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu fruamur in cælis. Per eundem Dominum &c.

Meditatio in Circumcisionem IESU *Christi.*

1. Hodie facit JESUS, quod ad mortem usque facturus est: obedit Patri, Mariæ, Josepho. Deus obtemperat hominibus, & homines eò usque vani erunt, ut Deo, præpositorũ ore præcipienti repugnent? Vel Deo parere debes, vel cupiditatibus, vel dæmoni. Elige. Ah! cùm Deus obediat legi, *Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare.* Bern.

2. Elucet vel maxime humilitas obedientis JESU. In præsepi pauper; in Circumcisione habetur peccator. Deus, qui alienissimus est à peccato, sic

exinanivit ſemetipſum, ut formam acceperit peccatoris; & ego qui in peccatis conceptus, iisque innutritus ſum, nolo peccator vocari, nolo minoris æſtimari!

3. Amor Jesu patet hoc in Myſterio, quòd tam citò velit Salvator appellari, & ſuum largiri Sanguinem in amoris pignus. Hic Sanguis, hæ lachrimæ ſunt verba cordis ejus, quibus promittit ſe paſſurum, & moriturum eſſe omnium hominum causâ. Hunc annum inchoa ab imitatione obedientiæ, & humilitatis Jesu. Tuus ſum, mi Deus! in hunc annum, & in omnem vitam.

S. CLARUS EPISCOPUS.

2. Januarii.

Quærite primùm Regnum Dei, & Juſtitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. Matth. 6.

S. Clarus ortus eſt Viennæ Allobrogum. Quamdiu vixit, virtutum ſuarum exemplo omnibus planè præ-

lu

luxit; nunc autem opem ejus poſcentibus videndæ lucis reſtituit facultatem. Mundum valere juſſit divini obſequii causâ. Miracula, virtutes, pia mors facilè inducunt animum, eum, dum ageret in vivis, quæſiiſſe Regnum Dei, ibique jam regnare.

PURITAS INTENTIONIS.

Ora pro Hæreticis.

ORATIO.

Interceſſio nos, quæſumus Domine, B. Clari Abbatis commendet; ut, quod meritis non valemus, ejus patrocinio aſſequamur. Per Dominum &c.

Meditatio de fine hominis.

1. Ideò ſumus in hoc mundo, ut Deum amemus, colamus, & æternam ſalutem conſequamur. Hoc etiam atque etiam meditare: cultui divino, & tuæ ſaluti incumbendum tibi eſt per hunc annum, & reliquum vitæ tuæ tempus: alia quippe vel vana, vel noxia ſunt. Vide, utrùm adhuc ex animo quæſieris, amaveris, & colueris Deum: pu-

pudeat te, futilia tamdiu quæsiîsse. Unus Deus quærendus est. Etenim *ad imaginem Dei facta Anima rationalis, cæteris omnibus occupari potest, repleri non potest.* Bern.

2. Deus homini res creatas permisit, ut finem suum faciliùs assequeretur. Quemadmodum hominem sibi, ità cætera quæque homini creavit. Quid in rebus creatis acquiescis quasi in ultimo fine? An existimas, veram felicitatem in opibus positam esse? quid res nihili Deo anteponis? quid Dei bonis abuteris in ejus contumeliam?

3. Hoc unum deinceps amabo, quod ducit ad ultimum finem, legibus divinis parebo, virtuti incumbam, illecebras peccandi declinabo. Non est mihi necessaria terrena felicitas, cœlum volo. Quære à te sæpiùs, Bernardi exemplo: Cur veneris in hunc mundum? An ut existimationi, commodis, & voluptatibus servires? Cælo natus es, cœlum quære. *Ad quid venisti?*

S. GE-

S. GENOVEFA.

3. Januarii.

Estote parati, quia quâ nescitis horâ filius hominis venturus est. Matth. 24.

S. Genovefa à sexto ætatis anno Deo servivit: decimo quarto castitatis voto se Christo adstrinxit. Imminente Parisiis Attilâ cum exercitu, ipsa cives à fuga cohibuit, spondens, Regem non ingressurum. Dictis fecit eventus fidem. Multa edebat miracula, bis tantùm hebdomadâ cibum sumebat. Ubi explevit sanctissimæ vitæ fines, in Basilica SS. Petri & Pauli fuit tumulata, quam Basilicam, ipsa suadente, Clodovæus Rex construxerat. Obiit Anno 499.

MORTIS MEDITATIO.

Ora pro Morientibus.

ORATIO.

Exaudi nos Deus salutaris noster, ut sicut de Beatæ Genovefæ, Virginis tuæ festivitate gaudemus, ità piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dom. &c.

Meditatio de Morte.

1. Morieris, certum eſt, atque à Deo ſtatutum. Nullus hominum huic reſtitit legi. Morieris. Capis hoc? propinquos, amicos, opes relinques, terra corpus teget. Non videbunt oculi, ſilebit lingua. Quid ità firmiter perituris adhæreo? Cur tam molliter habeo corpus, quod vermibus ſcatebit? Moriendum eſt, hoc perpende.

2. Latet me tempus, & locus obitûs. Momentum mihi præſtare nequeo. Quàm multi hodie occident, quibus nunc mortis ſuæ non occurrit cogitatio? Si nunc temporis è vivis excedendum mihi eſſet, quid de me fieret? quò abirem? Quis futuræ pœnitentiæ ſpem fecit? Ah! quando tempus & locum mortis ignoro, ubique, & ſemper eam præſtolabor. *Quoniam ubique te mors expectat, ſi ſapiens fueris, ubique eam expectabis.* Bern.

3. Peccato obnoxius, an Deo gratus moriar? ignoro. An futurus ſit obitus

ad

ad vitam, vel ad pœnam? neſcio. Ad hanc veritatem non horreſco? Faciendum mihi eſt, ut ſalus mea ab omni periculo tuta ſit, mihíque quaſi quotidie morituro vivendum. *Fac modò, quæ moriens facta fuiſſe voles.*

S. GREGORIUS EPISCOPUS.

4. Januarii.

Dico autem vobis, quoniam omne verbum, otioſum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die Judicii.
CHRISTUS. Matth. cap. 12.

Quamdiu vixit, non energumenis modò, ſed infirmis quibusque præſtò fuit. Cùm ejus corpus ad tumulum efferretur, cecidêre incarceratorum vincula. Vita ejus aſſidua fuit oratio; quin etiam, cùm in templum ſecederet, Deum oraturus, fores ſua ſponte aperiebantur. Modico hordeo veſcebatur, & frigidâ duntaxat ſitim levabat. Num actionum ſuarum rationem facillimè reddit, quisquis hanc vitam duxit?

MEDITATIO JUDICII.

Ora pro Incarceratis.

Oratio.

Da quæsumus omnipotens Deus, ut B. Gregorii Confessoris atque Pontificis veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat & salutem. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de Judicio privato.

1. Statim post mortem totius vitæ reddenda ratio est; id credunt Christiani omnes: sed heu! quàm pauci capiunt! Scit Deus quidquid feceris, dixeris, aut cogitaveris, & horum omnium exiget rationem. Heu! ipso mortis momento sciam quid mihi futurum sit per æternitatem. Momentum terribile! hæc meditare: huc te para. *Domine memorabor justitiæ tuæ solius.* David.

2. Deus Judex est adeò perspicax, ut omnia nôrit, adeò Justus, ut cujuslibet peccati pœnas sit repetiturus. Adeò potens, ut nemo sit, qui rigidi-

oris

oris ejus justitiæ animadversionem effugere possit. Provide rebus tuis. Quid respondebis? Quâ ratione peccatum excusabis? Ah Domine! nè delictorum meorum, sed solius infinitæ tuæ misericordiæ memineris.

3. Alius non erit Judex, ad quem possis provocare: vix lata erit sententia, cùm incipiet tortorum carnificina; nihil lachrimæ, nihil gratia, nihil munera proderunt ad funesti decreti vel rescissionem, vel dilationem. Pro arbitratu meo jam meam mihi possum conficere sententiam: sim accusator, sim Judex, sim tortor meus, & nunquam imparatus ad reddendam vitæ rationem. *Quid faciam, cùm venerit ad judicandum Deus, & cùm quæsierit, quid respondebo illi?* Job.

S. EDUARDUS REX ANGLIÆ.
5 Januarii.

Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis Regnum à constitutione mundi. Christus. Matth. 25.

Non miror, ſanctum hunc Angliæ Regem majoris pretii annulum pauperibus erogare, eósque regalibus humeris ſuſtinere, perpetuam colere caſtitatem, cum uxore ſua editam, ac vectigalibus ampliſſimis templa donare: Etenim qui ſemel intellexerit magnitudinem mercedis, quæ nos in cœlo manet, facilè admodum terrena quæque gaudia contemnet. Nihil non dabat, cùm nomine S. Joannis Evangeliſtæ rogaretur, à quo propterea de inſtante morte admonitus, obiit anno 1096. Non eſt ſine mercede Sanctorum cultus.

COGITATIO PARADISI.

Ora pro Peccatoribus.

ORATIO.

DEUS, qui nos B. Eduardi Confeſſoris tui annua ſolemnitate lætificas: concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum &c.

Medi-

Meditatio de Gloria Paradisi.

1. In Cœlis Deo fruimur, ac ſimul cæteris quibuscunque. Caret hæc lachrimarum vallis deliciis, quibus redundat cœleſtis patria. Tam fluxis itaque voluptatibus abſtineamus, in quibus nunquam omnino acquieſcit animus, ut potiamur cœleſtibus. Deliciæ, honores, divitiæ, quàm ſordetis Cœlum conſideranti! Solo Deo ſatiatur animus. Ah Domine! *felicitas hæc acquiri poteſt, æſtimari non poteſt.* Aug.

2. Illic erunt, quæcunque volueris; aberunt, quæcunque nolueris; nullæ lachrimæ, ſuſpiria nulla, nulli dolores, nulla triſtitia. In Cœlo merum gaudium, nullo felle permixtum. Sanè æquum eſt, ut tot delicias emam nonnullis laboribus. Quid enim ſunt labores noſtri, ſi cum gloria Paradiſi, & cœleſtibus bonis comparentur?

3. Sed hæc quamdiu? Tota æternitate! Hoc nôrunt Sancti. O felix æternitas! ſi caperent te Chriſtiani, quid

non agerent? Omnia, quæ labuntur cum tempore, indigna ſunt curis noſtris. Quidquid æternum eſt, magnũ eſt. Unam itaque ſpectemus æternitatem, & parvi faciamus bona hujus vitæ. Nam omnem omnino fugabit triſtitiam cogitatio ejusmodi: *Momentaneum, quod cruciat, æternum, quod delectat.* Greg.

EPIPHANIA.

6. Januarii.

Invenerunt Puerum cum Maria, Matre ejus, & procidentes adoraverunt eum, & apertis theſauris obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Matth. cap. 2.

Ex ſtella, præter naturæ vim lucente, tres Orientis Reges, natum eſſe Regem Cœli, cognoverunt. Quocirca ſua deſerentes regna, accurrunt Jeruſalem, Divinum illum Infantem quæſituri: horum adventu turbatur Herodes, vultu tamen compoſito Magos rogat, ut, cùm novum Regem Bethlehemii adoraverint, repetant

Jeruſalem: Aſt Magi, ubi puerum adoraverunt, illíque ſua obtulerunt munera, Angeli monitu, per aliam viam reverſi ſunt in Regionem ſuam.

PIETAS.

Ora pro Regibus.

ORATIO.

DEUS, qui hodierna die Unigenitum tuum gentibus ſtellâ duce revelâſti: concede propitius: ut qui jam te ex fide cognovimus, usque ad contemplandam ſpeciem tuæ celſitudinis perducamur. Per Dominum &c.

Meditatio in tria Regum munera.

1. Obtulerunt JESU Myrrham in honorem ſacræ ejus Humanitatis. JESUS, propter ſuum in nos amorem, corpus noſtris ſimillimum aſſumpſit. Ut quid non redamamus Dominum, ipsíque corpora noſtra non conſecramus? Tuum eſt, amantiſſime JESU, corpus meum; ex te pendet ejus ſanitas, & morbus; ex te vita, & mors. Me felicem! ſi poſſem tecum pati, nam

tecum regnarem. *Totum me liberâsti, ut totum me possideres.* Aug.

2. Humanitati Jesu accedit Regalis dignitas, ideóque aurum illi offertur. Quæ habemus bona, ea nobis dedit; iis itaque utamur ad ejus gloriam, ad altarium ornatum, & pauperum solatium. In pauperibus Deum videamus. Reges vident in præsepio infantem, pauperem illum quidem, & ab omnibus derelictum, eum tamen ùt Regem & Deum venerantur. Si pauper es, offer Jesu tuam paupertatem, donũ hoc præstabit omnibus mundi Thesauris.

3. Oblato demum Thure clariùs demonstrârunt, agnoscere se Divinitatem Jesu. Thus tuum sit oratio tua. Ad Jesu pedes provolutus, offer suavissimo illi Puero animæ tuæ facultates. Adora, time. Sed hoc præsertim memineris, aliâ viâ Reges rediîsse; pariter, & tu aliam ineas vivendi rationem, & ubi viam Christi ingressus fueris, ab ea nè declines. *Viæ enim immutatio, vitæ intelligitur mutatio.* Eus. Emis.

S. LU-

S. LUCIANUS MARTYR.

7. Januarii.

Recedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis ejus. Christus. S. Matth. cap. 25.

S. Lucianus jure, ac meritò Christianus dici potest: Nam annum agens duodecimum, omnia bona sua dedit pauperibus, & in mediis suppliciis interrogatus, hæc duo duntaxat verba respondit: *Christianus sum.* Cùm deesset altare in carcere, ingenioso in Deum amore, suis fultus discipulis, super suum pectus, sacrum Christi Corpus confecit, atque ità fuit Sacerdos, ara & victima Domini, cujus causâ sanguinem fudit.

MEDITATIO INFERNI.

Ora pro resipiscentiâ Malorum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui B. Luciani Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum &c.

Medi-

Meditatio de Inferno.

1. Infernus, carcer eſt puniendis damnatis deſtinatus. Divino privari conſpectu, atrociſſimum ſuppliciorum eſt. Damnati cognoſcent tanti Dei perfectiones, eo perfrui geſtient, ſed fruſtrà: Nullum amplius gaudium, voluptas nulla. Peſſima conditio! quis te capere poſſet? Doles quàm maximè cari capitis deſiderio, propinqui funere, aut aliis id genus bonis amiſſis: & orbari te Deo, cujus nôſti magnitudinem, leviùs feres?

2. Damnati patientur, quæcumque fingi poſſunt tormenta, famem videlicet, ſitim, tenebras, pœdorem, ſpectra terrifica, ignes. Singulæ partes corporis, ſingulæ animi potentiæ cruciabuntur. Delicatule! unius dentis dolori ferendo non es, non potes digitum cerei flammulæ vel momento admovere: quî poteris debitas ſceleribus pœnas perpeti?

3. Hæc ſupplicia æquabunt æternitatem ſine ſolatio, ſine intermiſſione, ſine

fine ſpe. Proh Deus! ſi hoc verbum intelligeres: *Æternùm pati!* quàm tibi, quàm amaræ forent voluptates, quàm ſuaves afflictiones! O æternitas! Ecquis te animo volvit, quin contremiſcat, Deum timeat, ac mundum contemnat? O æternitas! Momentanea delectatio æterno plectitur ſupplicio. Fide, aut mente caret, quem nec movet, nec ad meliora compellit æternitatis cogitatio. *Quis ex vobis poterit habitare cum ardoribus ſempiternis?* Iſai.

S. LAURENTIUS JUSTINIANUS.

8. Januarii.

Non enim auditores legis juſti ſunt apud Deum; ſed factores legis juſtificabuntur. S. Paulus ad Rom. 2.

Hic Sanctus ſe verum crucis diſcipulum probavit, cùm eam in monaſterio, neglectis mundi deliciis, in reliquum vitæ tempus, complexus eſt. Nihili ducebat ſcientias omnes, quibus imbutus erat, præ hac cognitione: *Deus eſt omnia, homo verò nihil.*

Fa-

Factus Venetiarum Patriarcha, omnes redditus pauperibus distribuit, hi sunt, inquiens, Cœli Janitores, divitibus nunquam aperient, nisi divitiis oppugnentur. Obiit anno 1410.

OBSERVATIO MANDATORUM.

Ora pro Schismaticis.

ORATIO.

Da, quæsumus, Omnipotens Deus, ut B. Laurentii Justiniani, Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum &c.

Meditatio de Officio hominis Christiani.

1. Verus Christianus credere debet omnia, quæ fides docet. Quàm pauci sunt igitur veri Christiani! An mortale peccatum admitterent, si penitus crederent, Deum esse, infernum, & Paradisum. Sæpiùs versetur fides tua circa præcipuas ejusmodi veritates.

2. Ser-

2. Sermo tuus ſit interpres tui cordis: nihil dicere debes homine Chriſtiano minùs dignum. Tueriſne cauſam Jesu Christi, ſi quando in congreſſibus, homines impiæ ac ſolutioris linguæ, eum verbis appetunt? Num, qui te audit, potiùs Epicureum te ſuperbum, & Avarum dixerit, quàm diſcipulum Jesu Christi? *Fac omnia, ſicut Filius Dei, ut dignus ſis eo, qui te dignatus eſt, Filium vocare.* Bern.

3. An facta tua congruunt fidei tuæ? Ille Chriſtianus eſt, qui vitâ, moribus, laboribus Chriſtum exprimit: vana eſt fides bonis operibus deſtituta. Haud abſimilis eſt vita tua vitæ Ethnici cujuſdam, vel infidelis. An ex tua peccandi facilitate, & terrenorum cupiditate argui poſſet, credere te paradiſum, & infernum eſſe? Nunquam tibi excidat egregium effatum S Malachiæ: *Fruſtrà Chriſtianus ſum, ſi Chriſtum non ſequar.*

S. JULIANUS & S. BASILISSA.

9. Januarii.

Gaudete, quòd nomina vestra scripta sint in Cœlis. Christus. S. Luc. cap. 10.

Cùm Julianus, & Basilissa ipso nuptiarum suarum die ardentiùs Deum orarent, sua viderunt nomina in cœlis scripta; quocirca studio castitatis incensi, Angelicam æmulati sunt puritatem. Exortâ in Christianos persecutione cruciatus est Julianus. At hic terrestris Angelus, non magìs suppliciis motus, quàm voluptatibus, post varia tormenta, Martyrii palmam accepit. Basilissa verò sitienter appetens eandem palmam, obiit A. 309.

SALUTIS CURA.

Ora pro Infirmis.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui B. B. Juliani & Basilissæ MM. tuorum natalitia colimus, intercessione Eorum in tui Nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum &c.

Medi-

Meditatio de non differenda morum emendatione.

1. DEUS vult te ſalvum fieri. Sic enim amat omnes homines, ut nullius mortem velit, ſed potiùs, ut omnes vitâ vivant ſempiternâ. Ideo Filium ſuum, mandata, Sacramenta, & gratiarum copiam dedit. Quantum tibi debeo, Bonitas infinita, quòd mihi tot vias aperueris ad ſalutem! An fui tot beneficiorum memor? An iis rectè uſus ſum? Quâ ratione incubui meæ ſaluti? Agnoſco, Domine, tua in me beneficia, & vehementer doleo, quòd iis tam diu malè utens, repugnârim amantiſſimæ tuæ voluntati.

2. Salus tua ex te. In manibus tuis vita, & mors; paradiſus, & infernus. Gaudes libertate. Nunquam deſunt gratiæ. Ah! poſſum meam mihi felicitatem comparare, & in manibus meis ſunt ſortes meæ: Et ego dies ſalutis miſerè dilapido? *Amicus Dei, ſi volo, ecce! nunc fio. Si aliquando, cur non modò?* Aug.

3. Non

3. Non vis, cùm potes, erit aliquando, cùm maximè voles, nec poteris tamen. Profectò salutem tuam nihili pendis, cùm volens ac lubens ab ejus via declines. Velles quidem hujus, & alterius vitæ deliciis potiri, Deo servire, & mundo, hoc fieri nequit. Uni saluti consulere potes, petit Deus; erit tempus, cùm non poteris, nec volet Deus.

S. GUILIELMUS ARCHIEPISC.

10. Januarii.

Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, & justus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. S. Joan. Ep. 1. cap. 1.

Monasterium sibi delegerat Guilielmus, ubi lachrimis sua deleret peccata: at ex eo avulsus, Ecclesiæ Bituricensi præesse cogitur. Claruit in pauperes charitate, pietate in Augustissimum Sacramentum, vitæ austeritate. Peculiari quodam Dei dono la-

lachrimas tenere non poterat, qvoties-cunque peccantem quempiam videbat. Si minùs aliena, noſtra certè peccata defleamus.

FUGA PECCATI.

Ora pro iis, qui ſunt in peccato mortali.

ORATIO.

Da, quæſumus, omnipotens Deus, ut B. Guilielmi Confeſſoris tui atque Pontificis veneranda ſolemnitas & devotionem nobis augeat & ſalutem. Per Dominum &c.

Meditatio de Peccato.

1. Peccatum malorum omnium maximum eſt, cùm hominem excludat à poſſeſſione ſummi boni, gratiam extinguat, privet hæreditate, & æternis addicat flammis. An hæc attendimus, dum committimus lethale peccatum, quod dæmonibus & damnatis tot intulit mala? Ah Domine! quid mihi factum eſſet, ſi mors oppreſſiſſet me ſtatim poſt peccatum? *Juſtè millies damnâſſes me, ſi voluiſſes; noluiſti, quia*

amas

amas homines, & dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam. Aug.

2. Morbi, temporum vicissitudines, ignorantia, dolor, mors, mala denique omnia ab Adami peccato dimanârunt. . Si Deus tot & tam acerbas pœnas dari voluit, & etiam nunc repetit pro peccato (ut videtur) levissimo; dic age, quænam, & quanta supplicia parat in altera vita? Si regnante misericordiâ tam severus est, quid futurus est, cùm aderit tempus iræ, & justitiæ?

3. In memoriam revoca peccata totius vitæ tuæ. Veniam postula, & à te delictorum tuorum pœnas exige. Tu tibi conscius es, peccata commisisse æternis suppliciis digna: nescis tamen, an pœnitentiâ tuâ deleta sint. Hæc cogitatio, & humilitatem, & fremitum cuique ingenerare deberet. Statuas citiùs mori, quàm peccare; fuge vel umbram mortalis, aut venialis peccati. Periculosum est, quidquid Deum lædit.

S. AR-

S. ARCADIUS MARTYR.

11 Januarii.

Si sustinebimus, & conregnabimus: si negaverimus, & ille negabit nos. S. Paulus 2. ad Tim. cap. 2.

Arcadius, sæviente persecutione, tantisper secedit in solitudinem, ut novis acceptis viribus, fortiùs, ac constantiùs patiatur. Sistit se Tyranno. In frusta conciditur; dulcia sunt illi supplicia, utpote quibus similis fiat Christo, sibique ad Christi felicitatem, viam muniat breviorem. Dicere solitus erat. *Mihi vivere, Christus est, & mori, lucrum.*

PATIENTIA.

Ora pro Inimicis tuis.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui B. Arcadii Martyris tui Natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de Tolerantia.

1. Peccator! hac in vita patiendum tibi eſt, nè patiaris in altera: ſudoribus, lachrymis, & ſanguine peccata ſunt delenda. Quas calamitates infligit Deus, eæ ſint remedia morborum animæ tuæ. Vis ſemper peccare, & nunquam pœnitere? Cave! verſaris in lubrico, pœnas dabis aut in hac, aut in altera vita. Elige.

2. Tametſi confidas, te pœnitentiæ beneficio cum Deo in gratiam rediiſſe, non ideo tamen lachrymis & laboribus ſuperſedendum. Etſi revelatione conſtaret tibi, ùt quondam Magdalenæ, tua tibi peccata remiſſa eſſe; nihilo tamen remiſſiùs operibus pœnitentiæ vacandum eſſet. Et peractæ peccatorum confeſſioni fidis? Contremiſce, ſemper lachrimare, cùm ne ſcias, utrùm amore Dei, an odio dignus ſis.

3. Viri pii! qui ad perfectionem contenditis, etiamſi quotidie ad ter-

tiu[m]

tium cœlum raperemini, ùt Divus Paulus, nè credatis, inutilem vobis pœnitentiam esse. Parum mihi probantur contemplationes, quæ mortificatione non condiuntur. Si JESUM ex animo amaveritis, exardescet in vobis desiderium imitandi patientiam JESU. *Secura est expectatio Beatitudinis, ubi est participatio Dominicæ Passionis.* S. Leo.

S. THEODOSIUS ABBAS.

12. Januarii.

Videte itaque fratres, quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes, sed ùt sapientes, redimentes tempus. S. Paulus ad Eph. 5.

S. Theodosius clepsydram tenens, & tumulum considerans, docet, cautè vitæ tempore utendum esse, cùm mors sensim obrepat. Præcepit aliqvando, ut spectantibus monachis, feretrum afferretur, tum quæsivit: num eorum aliquis illum subire vellet? quidam ex illis, cui nomen erat Basilius, feretrum ingressus, animum

cœlo maturum efflavit. Paratúsne esses, feretrum ingredi?

1. RECTUS USUS TEMPORIS.

Ora pro Afflictis.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. Theodosii Abbatis commendet; ut, quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de bono usu temporis.

1. Nihil planè restat temporis præteriti. Quò abiêre florentes anni? Quid horum superest, præter memoriam illicitarum voluptatum, quibus eos contaminâsti? Heu! quasi torrens fluxit vita mea, & quasi somnium præteriit. Poteram thesauros cœlestes mihi comparare, nec comparavi. Ubi nunc amatores sæculi, quos vidisti divitiis, & voluptatibus circumfluentes? *ducunt in bonis dies suos, & in puncto temporis ad inferna descendunt.* Job.

2. Præ-

2. Præſens tempus eſt in manibus noſtris: eo itaque ſanctiùs utamur, quàm præterito. Momentaneum quidem eſt tempus præſens: ſed momentum grande, à quo æterna vel felicitas, vel infelicitas pendet. Hoc momentum requirit Deus; an ipſi denegaturus es? Etiamſi forent æternæ tolerantiæ ad Dei fruitionem, an jure conqueri poſſes?

3. Futurum tempus incertum eſt; neſcis planè numerum arenularum horologii vitæ tuæ. Non potes, vel unicum momentum tibi polliceri. Infelix! quorſum tot vana conſilia? unum accipe conſilium: Nè perperàm abutaris conceſſo tibi tempore. Hunc diem, quaſi ſupremum, hanc horam, quaſi ultimam tranſigas. Id, ſi ſedulò quotidie feceris, nec otio, nec peccatis indulgebis. *Omnem, crede, diem tibi diluxiſſe ſupremum.*

S. GODEFRIDUS ABBAS.

13. Januarii.

Secundùm eum, qui vocavit vos, Sanctum, & ipsi in omni conversatione sancti sitis. S. Petrus, 1. Ep. cap. 1.

Godefridus tandem pertæsus armorum, quibus gloriam diu quæsierat, author fuit conjugi suæ, ut religiosæ familiæ nomen daret: morem gessit, eò faciliùs, quod ipse exemplo præire vellet. Abdicatis omnibus divitiis, Arcem suam Cœnobiô commutavit, unde tanqvam è fortissimo propugnaculo, corpus jejuniis, paupertate, dæmonem obedientiâ quàm acerrimè insectatus est.

DIVITIARUM CONTEMPTUS.

Ora pro Pauperibus.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. Godefridi Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum nostrum &c.

Medi-

Meditatio de Sanctitate, quam Deus à nobis exposcit.

1. *Hæc est voluntas Dei sanctificatio vestra.* Ad hunc finem DEUS & homines creavit, & carnem assumpsit. Patet cuique via, cuique datur gratia ad sanctitatem. Age verò, an cupis, ex animo fieri Sanctus? Si velis, fies; salus tua gloriæ, & felicitati divinæ nihil planè addit: Tua solius interest. Quid ad hoc usque tempus fecisti, & quid facturus es ad tuam sanctificationem?

2. Non vult Deus, unâ eâdémque ratione omnes saluti incumbant. Sexcentis viis itur ad æternam Gloriam. Sunt sancti cujuslibet conditionis. Vide quodnam vitæ genus complexus fueris, ut illius consequaris perfectionem, hanc enim à te exposcit. Alia est vita solitarii, alia mundani. Attende, utrùm sanctos imiteris, qui idem vitæ institutum tenuerunt.

3. Qui quærit, & arripit occasiones

patiendi in vivendi genere, quod elegit, is nactus est compendiariam viam ad apicem perfectionis; occasiones autem ejusmodi neminem deficiunt. An iis uteris? An morem geris Domino, secretiori voce te vocanti? Tyrannos vicêre primigenii Christiani, & neglectis suppliciis ad sanctitatis coronam pervenêre. *Dimicârunt Patres nostri contra asperrimos dolores; nos è contrario dimicemus contra mollissimas voluptates.* Euseb.

S. HILARIUS EPISCOPUS.

14. Januarii.

Quæ est enim vita nostra? vapor est, ad modicum parens. S. Jacob. cap. 4.

S Hilarius Evangelii discipulus meritò dicendus est; ejus quippe lectione Christo adjunctus fuit. S. Martinum scientiis imbuit, & animarum studio inflammavit. Quædam insula infesta erat serpentibus, eis baculo suo limites præscripsit, quos non præterierе; nec mirum, ei quippe obediunt

omnia,

omnia, qui obedit Evangelio. Obiit anno 373.

LECTIO PIORUM LIBRORUM.

Ora pro Operariis Evangelicis.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Hilarii Confessoris tui veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum &c.

Meditatio de Lectione piorum Librorum.

1. Evangelium, & pii libri jure lumen Mundi dici possunt, quo nimirum lumine illustratus intellectus salutiferas æternæ vitæ veritates intuetur. Enimverò piorum librorum lectione cognoscimus Dei bonitatem, malitiam peccati, pœnitentiæ necessitatem, & ea demum omnia, quæ ad salutem necessaria sunt. Ah! si daremus operam, ut mens nostra tam salutari lumine frequentiùs illustraretur; si sæpiùs, & attentiùs libros pios legeremus, sanè minoris terram, pluris verò Cœlum æstimaremus.

2. Cùm hoc lumen intellectum illuminat, excitat etiam voluntatem; Hoc enim intereſt pios inter & profanos libros, quòd hi quidem ſterilem aliquam lucem menti præbeant; illi verò & mentem illuminent, & pectus ſacris ardoribus accendant, quòd videre licet in Sanctis Hilario, Auguſtino, & Ignatio, quorum primus converſus eſt lectione Evangelii; alter S. Pauli; tertius vitæ Sanctorum. Neſcis, an velit Deus, ut prædeſtinationis tuæ gratia pendeat à lectione pii alicujus libri.

3. Cùm pium librum legis, perſuaſum tibi ſit, (inquit S. Auguſtinus) verba libri hujus eſſe verba Dei, qui vult, ut ea, quæ legis, & intelligere, & ad uſum revocare ſtudeas. Oportet, ut ſemper egregiam aliquam ſententiam memoriâ retineas, ut eam interdum in die, in animo volvere, & reguſtare poſſis; ſed cura potiſſimùm, ut praxis lectionem ſequatur. *Sit tibi aſſidua lectio, vel oratio; nunc cum Deo loquere, nunc Deus tecum.* Cyprian.

S. PAULUS EREMITA.

15. Januarii.

Omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Christus. S. Luc. cap. 14.

Hic Anachoretarum Princeps, indutus pallio foliis palmeis contexto, in antro diu delituit. Ei corvus afferebat quotidie dimidium panem in cibum, potum verò dabat fons limpidissimus, nudo saxo cubabat; attamen feliciorem in illo antro vitam agebat, quàm Reges in palatiis suis. Fac amabò, vir sanctissime, ut factorum tuorum consideratione ingeneretur nobis odium mundi. Annum agens 113. obiit anno Christi 343.

MUNDI CONTEMPTUS.

Ora pro Religiosis.

Oratio.

Deus, qui nos B. Pauli Confessoris tui annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum &c.

Meditatio in vitam S. Pauli.

1. S. Paulus, declinans occasiones peccandi, fugit in solitudinem, cùm animadvertit, fidem, & castitatem Christianorum, deliciis oppugnari. Si amas hanc virtutem, si tibi cordi est flos castitatis, fuge occasionem. *Ecce hostem! quem fugisse, vicisse est.* Eus. Emiss.

2. Ad tempus duntaxat statuerat Paulus, se in solitudine mansurum: verùm illum Deus tot deliciis cumulavit, ut mundum & voluptates æternùm valere jusserit. Quid timetis ignavi? vocat Deus, vult vos mundi vinculis expediri: probate, experimini, quàm jucundum sit, Deo penitus committere sese. Vix benè cœperitis, cum fugient omnes difficultates; imò purioribus deliciis affluetis: nam *omni homini converso non subtrahuntur deliciæ, sed mutantur.* Aug.

3. In hac solitudine annos 80 perseveravit, quin ullum viderit hominem, præter S. Antonium, qui divino ductus spiritu eum invisit. Ignescis tu qui-

quidem initio, ſed igne ſtramineo, qui protinus extinguitur. Macte! perge! tanti eſt Deus, tanti eſt æternitas, ut in cœpta virtutis via conſtanter ingrediaris. *Statuit Deus tempus laboris exiguum, remunerationis immenſum.* Euſ. Emiſſ.

S. HONORATUS EPISCOPUS.

16. Januarii.

Quoniam omne, quod eſt in mundo, concupiſcentia carnis eſt, & concupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ. S. Joann. 1. Ep. cap. 2.

A teneris novit mundi corruptelam, ejúsque vitandæ causâ in Inſulam ſeceſſit. Perſuaſit fratri ſuo, ut, ſpreta mundi vanitate, & erogatis pauperibus fortunæ bonis, cœleſtia duntaxat quæreret: paruit ille quidem, ſed cùm vehementiùs cuperet, Religioni nomen dare, extinctus eſt. Honoratus, ex Anachoreta factus Epiſcopus, tanto virtutis ſtudio exarſit, ut inter quieſcendum ab oratione non quieſceret. Octavo priuſquam more-

retur die, voluit in templum portari, ut populo suo Evangelicam doctrinam explicaret.

FUGA OCCASIONUM.

Ora pro Prælatis.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Honorati Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de mundi depravatione.

1. In mundo primas habet vanitas. Quisque studet, aliis præcellere in verbis, factis, ædibus, vestimentis: Eadémque vanitas nonnunqvam corrumpit sanctiora pietatis officia. O sæculum! quantâ tumescis superbiâ! liquidò patet, te dæmoni, superborum parenti obsequium præstare, & à placitis Jesu Christi penitùs abhorrere. Quî fieri potest, ut is honores sitiat, qui opprobria nascentis, & morientis Jesu consideraverit?

2. Vo-

2. Voluptas tam commune vitium eſt, ut artium penè omnium finis videatur: trahit quemlibet ſexum, & quodlibet hominum genus. Quâ ratione malum tam latè patens vitabis? fugâ duntaxat. Recede ab urbe Sodoma, nè communi pereas incendio: ſi tamen mundi vinculis expedire te non poſſis, palàm profitere, te hoſtem eſſe deliciarum ac voluptatum ejus.

3. Inſatiabilis habendi cupiditas, eſt mundi tyrannus, diu noctúque ejus explemus mandata. Oblectamentis, famæ, ſanitati, ſaluti, divitias plerumque anteponimus. Quid multa? Aurum Deus eſt mundi, tametſi dixerit Chriſtus: Beatos pauperes eſſe. Ut cœleſtibus bonis potiaris, terrena relinquas, affectu certè, ſi minùs effectu. *Quæ mundus appetit, Crucem reputes, & illis, quæ crucem mundus reputat, toto amore inhæreas.* Bern.

S. AN-

S. ANTONIUS ABBAS.

17. Januarii.

Si vis perfectus esse, vade, vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & habebis Thesaurum in cœlo, & veni, & sequere me. CHRISTUS. S. Matth. cap. 19.

His auditis Evangelii verbis, *si vis, &c.* continuò dedit bona sua pauperibus, & fugit in Eremum, ubi vanitatum fastu, auri fulgore, illecebris voluptatum à dæmone tentatur: sed humilitate cunctas elusit dæmonis insidias, quásque ejus in animo turpiores flammas accenderat, inferni meditatione planè restinxit, & nomine JESU invocato inimicos quosque devicit. Centesimum quintum annum agens obiit, Anno Christi 361.

AMOR SOLITUDINIS.

Ora pro Tentatis.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. Antonii Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per D. &c.

Me-

Meditatio in vitam S. Antonii.

1. Antonius fugit, & aſpernatur mundum, ut vocantem Deum ſequatur; generosè quidem ille, omninò, ſine mora, atque in ipſo ætatis flore. Quoties audiviſti ea ipſa verba, quæ traduxerunt Antonium ad perfectiorem vivendi rationem? Quoties ſecretiorem Domini vocem intellexiſti? obduráſti cor tuum. Manes in ſæculo: amas ſæculum, quod te curis, & anxietatibus tam malè habet *Turbat me mundus, & ego eum diligo; quid ſi non turbaret?* Aug.

2. Mundus ſequitur Antonium, in eremum fugientem, voluptatum, divitiarum, honorum adhibet illecebras; utitur blanditiis, minis, illuſionibus, tormentis, ut extrudat eum ex ſolitudine: ſed qui mundum in mundo vicerat, eundem in eremo faciliùs ſuperavit. Humilitate, oratione, auſteritate, invocatione Jesu tentationes quasque debellavit. Cave! ubique tentationes, ubique dæmon, ubique caro.

3. Par pari mundo referre voluit Antonius; venerat in ſolitudinem adverſarius, ut eum aggrederetur; Sanctus viciſſim in ejus caſtra irrupit, in mundum quippe ad tempus rediit, ut martyribus animos faceret, & nutantes in fide Chriſtianos confirmaret. Viri pii! ſolitudo, & ſuavitas orationis nonnunquam relinquenda eſt animarum causâ, ut exemplo S. Antonii cùm verbis, tum factis adversùs mundum depugnetis.

S. PRISCA VIRGO & MARTYR.
18. Januarii.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non poſſunt occidere: ſed potiùs timete eum, qui poteſt & animam & corpus perdere in gehennam. CHRISTUS. S. Matth. cap. 10.

Annum agens decimum tertium atrociora patitur tormenta: colaphis cæditur, nec eam colaphorum pudet: in flammas projicitur, nec aduritur. Lætatur in carcere. Leones ferocita-

rocitatem exuentes ei blandiuntur. Demum post varia supplicia, permittente sacro ejus Sponso, & dare coronam gestiente, obtruncatur.

TIMOR DEI.

Ora pro Summo Pontifice.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui B. Priscæ Virginis & Martyris tuæ natalitia colimus, & annua solemnitate lætemur, & tantæ fidei proficiamus exemplo. Per Dominum &c.

Meditatio de bono, & malo timore.

I. Homines non sunt timendi, quoniam nocere animæ nequaquam possunt: corpus quidem doloribus afficient, sed levioribus & brevioribus; eos tamen magìs times, quàm Deum; nolles quippe potentem qvempiam verbis aut factis exasperare, & coram alicujus nominis viro inurbanitatis argui, omninò te puderet; non pudet tamen Deum quotidie offendere

dere verbis, factis, cogitationibus. Ubi ratio, ubi fides tua?

2. Tolerantias, morbos, paupertatem, tristitiam, dolores, ac cætera vitæ præsentis mala reformidas. Quid nocent afflictiones? A rebus creatis segregant, corpus debilitantes, animæ rumpunt vincula, mœstam exilii conditionem indicantes, cœlestis patriæ cupiditatem accendunt. Ah! non hujus, sed futuræ vitæ labores sunt timendi.

3. Times dedecus, calumniam, abjectionem, & sæpenumerò, ut incolumem famam tuearis, perdis amicitiam Jesu. An nescis, miser, verum honorem in virtute positum esse? Quid refert, utrùm ab hominibus æstimeris, nécne, modò æstimet & remuneretur te Deus. O cœcitas stupenda! *Quasi majora sint Imperatorum placita, quàm Christi; leges timemus, Evangelium contemnimus.* Hieron.

S. PON-

S. PONTIANUS MARTYR.

19. Januarii.

Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum, & hæc est victoria, quæ vincit mundum fides nostra. S. Joan. Ep. 1. cap. 5.

Hic miles Jesu Christi mundum, tyrannos, tormenta vicit, non alio usus gladio, quàm signo Crucis, quo etiam incendia restinxit, fregit equuleos, Leones mitigavit, & omnia contempsit supplicia. Per spatium duodecim dierum, Angelus ei necessaria præbuit alimenta. Corpus ejus liquato plumbo conspersum est, nec tamen ambustum. Tyranni demum jussu obtruncatus est, atque ità fidei Martyr mundum vicit.

CULTUS AUGUSTISSIMI SACRAMENTI.

Ora pro tuis Persecutoribus.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut, qui B. Pontiani Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per D. &c.

Medi-

Meditatio de Constantia in piè susceptis.

1. Ad finem usque constanter perseveret, qui mercedem sperat laborum suorum: Dominus non mutatur, dedecet servos mutari. An non æquum est, ad brevissimum vitæ tempus ejus nos esse, qui noster futurus est tota æternitate? virtus hæc parùm placet Deo, quæ augetur vel minuitur pro nostra levitate.

2. Nihil planè suscipias, nec ad gloriam quidem divinam, quin priùs, quid inde sequi possit, diligenter prævideris; Ubi verò quidpiam susceperis ad Dei gloriam, continuò spretis difficultatibus susceptum perfice. Martyres nullis unquam cruciatibus à Christiana fide potuêre dimoveri. Sancti in pœnitentiæ laboribus perseverârunt, carne reluctante, & dæmone tentationes plurimas immittente.

3. Augendarum fortunarum occasio si detur, protinus, & quovis periculo

culo arripitur: deficit animus, si Dei cultus augendus sit. Nunquam planè defatigaremur in via virtutis, si vitæ brevitatem & incertum finem, suppliciorum atrocitatem, & præmiorum magnitudinem spectaremus. Excitemus languentem & socordem animũ id genus stimulis: *Mercenarius, quod grave perpendit ex opere, leve existimat ex remuneratione.* Greg.

S. SEBASTIANUS MARTYR.

20. Januarii.

Intrate per angustam portam: quia lata porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt, qui intrant per eam. CHRISTUS. S. Matth. cap. 7.

Angustâ, & difficiliori viâ in cœlum penetravit Sebastianus: primùm multis sagittis vulneratus, ac pro mortuo habitus est, tum vix bene obductis vulneribus, & recrudescente carnificum barbarie, ad necem virgis cœsus est, anno 286. Post mortem suam Romam pestilentiâ liberavit.

IMI-

Ora pro Indiis.

ORATIO.

Infirmitatem noſtram reſpice omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, B. Martyris tui Sebaſtiani interceſſio glorioſa nos protegat. Per Dominum &c.

Meditat o de Beatorum paucitate.

1. Pauci ſunt electi. Ethnici, Idololatræ, Hæretici, Schiſmatici funditùs pereunt; tot inſuper ſunt barbari homines, ad quos nondum pervenit Evangelii lumen. Hos inter infideles ſi natus fuiſſes, quodnam tenuiſſes vitæ genus? Quanta tibi debeo, Deus amantiſſime, quòd ex Chriſtianis parentibus ortum me volueris? At gravius me manet ſupplicium, ſi malè conceſſis luminibus uſus fuero.

2. Tot ſunt mali Chriſtiani, tot impii, tot ſolutioris vitæ amantes, qui nunquam Deum videbunt. O te miſerum! eorum ſi fueris imitatus pravita-

vitatem: quos etenim in vitiis, eos in ſuppliciis comitabere. Precibus, piis ſermonibus, bonis exemplis conſule eorum ſaluti. Nè ſuperbias: in eorum quippe vitia præceps rueres, ſi tuæ ipſius infirmitati te permitteret Deus.

3. Effrenatam fortè, aut impiam vitam non ducis, ſed vivis, ùt unus de vulgo Chriſtianorum. Cave! nam ſequi debes puſillum gregem, per anguſtam portam ingredientem. Noli vitam tuam inſtituere ex mundanorum exemplo, aut ex prava conſuetudine: ſed ex Evangelio Chriſti, ratione, ac Sanctorum exemplis, quia in mundo nunc *conſenſere jura peccatis, & cœpit licitum eſſe, quod publicum factum eſt.* Cyprian.

S. AGNES VIRGO & MARTYR.
21. Januarii.

Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerunt nuptiæ Agni, & uxor ejus præparavit ſe. Apoc. 19.

Ecce ſponſa Agni Dei! cujus conſtantia nec frangitur minis, nec blanditiis emollitur: dum in Lupanar rapitur, eam comitantur Angeli, qui ſceleſtum quemdam, ſtuprum anhelantem protinus extinguunt; ipſa tamen virgo hominem & vitæ, & Chriſtianæ fidei poſtmodum reſtituit. In ignem projicitur: ſed flammæ nocere Virgini non auſæ, carnifices enecant. Moritur anno 304. non priùs tamen, quàm, capitis ſui amputandi, militi facultatem dediſſet.

CASTITAS.

Ora pro recta Juventutis educatione.

ORATIO.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius, ut qui B. Agnetis Virginis & Martyris tuæ ſolemnia colimus, ejus apud te patrocinia ſentiamus. Per Dom. &c.

Meditatio in Vitam S. Agnetis.

1. Annum agens duodecimum vitæ, caſtitate corpus & animum Jesu con-

consecravit. Quàm amabilem! quàm speciosum! quàm sapientem! quàm potentem! quàm ardenter redamantem Sponsum elegit. Te totum illi trade, & amoris illius gustabis suavitatem. O Jesu, ô Sponse animæ meæ! si te noscerent homines, neglectis terrenis quibusque te solùm amarent. *Amo te Domine, & si parùm est, amem validiùs: amem puriùs.* Aug.

2. Repetitis minis ad nubendum filio præfecti Romani cogitur, sed, *jam pridem* (inquit) *desponsata sum Christo.* In mediis ignibus ejus in Deum amor accenditur magis, & vulneribus fit pulchrior ac similior cœlesti Sponso. Quâ custodiâ servas corpus, & animum tuum amantissimo Jesu? Quid pateris? te ipse cum Agnete compara: & pudeat te, ignaviorem esse Virgine duodecim annorum. Viribus quidem erat inferior, at animo superior, & ejus tum fides, tum charitas major.

3. Amplioris fortunæ promissis allicitur ad nuptias, sed ut suppliciis, sic le-

lenociniis resistit. Quam pauci delitiis, muneribus, blanditiis non vincuntur! Cave, voluptas venenum suave est. *Malum omne faciliùs vincitur, quàm voluptas; quia illud quidquid est, horridum est, hoc blandum est.* Cyprian.

S. VINCENTIUS MARTYR.

22. Januarii.

Spe gaudentes, in tribulatione patientes, orationi instantes. S. Paulus ad Rom. 12.

Vincentius faciliùs patitur omne suppliciorum genus, quàm fidei detrimentum: tu verò mollioris vitæ amans, gratiæ jacturam vel levissimo dolori postponis. Carnificibus suis exprobrat, quòd mitiùs secum agant; tu verò pati nequis minimum dolorē. Profectò tibi non aderunt Angeli, qui patientem eum recreârunt; imò Deus, qui ejus patientiam remuneratus est, mollitiem puniet tuam. Obiit anno 303.

IN TRIBULATIONE GAUDIUM.

Ora pro Japonia.

ORA-

ORATIO.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris: ut, qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, B. Martyris tui Vincentii intercessione liberemur. Per Dominum &c.

Meditatio de triplici causa patiendi.

1. In hac miseriarum valle pati debemus, utpote cùm homines simus ad laborem nati. Corpus, & animam nostram multa circumveniunt incommoda. Corpus quidem infirmitatibus obnoxium est; anima verò ignorantiæ, & affectibus immoderatis. Quo animo pateris vitæ præsentis incommoda? Num moroso? num iniquo? Memineris hominem te esse. *Homo natus ad laborem.* Job.

2. Peccator es, quid igitur inflictos à divina Justitia labores detrectas? Ah! quàm jucundi erunt dolores illi, si reputaveris, te tuis criminibus infernũ meritum fuisse. Unicum laboris mo-

mentum æternas flammas extinguit. Ah Domine! *hîc ure, hîc seca, modò in æternum parcas.* Aug.

3 Christianus es, debes igitur vivere vitam Christi, & adimplere in corpore tuo ea, quæ desunt, passionum ejus: ea necessitas baptismo imponitur tibi: Si diligenter ad eam patiendi legem attenderes, æquiori animo hujus vitæ mala tolerares: decet Christianũ, æquo ac alacri animo omnia perpeti.

S. JOANNES ELEEMOSYNARIUS.

23. Januarii.

Quicumque potum dederit uni ex minimis istis, Calicem aquæ frigidæ tantùm in nomine discipuli: Amen dico vobis, non perdet mercedem suam. CHRISTUS. S. Matth. cap 10.

S. Joannes præ cæteris dicitur Eleemosynarius, quòd quotidiano cibo pauperes 750c. pasceret, & nulli unquam eleemosynam negaret. Deus, qui nunquam vincitur liberalitate, centuplum ei reddebat etiam hac in vita.

vita. Hic S. volebat interdum ob oculos feretrum ſuum habere, quò mortem faciliùs meditaretur: illius exemplo ſi mortem fueris meditatus, facilè admodum pauperibus, tuos theſauros in cœlis tibi reddendos, tradideris. Obiit anno 620.

CHARITAS IN PAUPERES.

Ora pro Pauperibus.

ORATIO.

Da, quæſumus, omnipotens Deus, ut B. Joannis Confeſſoris tui atque Pontificis veneranda ſolemnitas, & devotionem nobis augeat & ſalutem. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de charitate in pauperes.

1. Si Deus mercedem ei promittat, qui *Calicem aquæ frigidæ* dederit, quàm mercedem daturus eſt iis, qui largiori manu ſtipem pauperibus erogârint, & fratrum ſuorum, tum animi, tum corporis neceſſitatibus ſervierint. Quot occaſiones dimittimus aliis benignè faciendi? Cùm aderit decretorius dies, Deus repetet rationem harum oc-

casionum. Salus videtur à misericordia vel immisericordia omninò pendere. *In judicio Deus Abraham obedientiam, cæterásque virtutes silet, & solùm clamat, quod comedit pauper.* Chrysost.

2. Quidquid boni, aut mali proximo, Christo fecisti. Omnes Christiani corpus unum sunt, cujus caput est Christus: membrum qui ferit, ferit & caput. O te felicem! Si potum, aut vestimentum dares CHRISTO; hæc omnia præstas, in pauperes beneficus.

3. Qua ratione judicaverimus alios, eâ prorsus judicabimur; dabitur, si dederimus; ignoscetur, si ignoverimus. In nos itaque redundat bonum & malum: Sed quàm turpe est (ait Aug.) homines ab hominibus malè haberi, perinde quasi leviùs cruciarentur à tot, & tam variis rebus creatis.

S. TIMOTHEUS EPISCOPUS.

24. Januarii.

Insta opportunè, importunè, argue, obsecra, increpa in omni patientia & doctrina. S. Paulus ad Tim. 2. Ep. c. 4. Ec-

Ecce! operarius Evangelicus, S. Pauli discipulus, adjutor in Evangelio Christi, hæres zeli, & virtutum tanti viri religiosus imitator. Cùm insanas argueret gentilium superstitiones, à gentilibus enecatur. Fac, quæso, salutis animarum sitientissime, ut Spiritu Apostoli agamur. Doce nos & nostræ, & aliorum incumbere saluti.

ZELUS ANIMARUM.

Ora pro Ecclesiasticis.

ORATIO.

Infirmitatem nostram respice, omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, B. Timothei Martyris tui, atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum &c.

Meditatio de triplici effectu zeli animarum.

1. Si minùs Apostolorum dignitatem, zelum certè æmulari debemus; & zelus noster erit secundùm scientiàm, si nostræ primùm conversioni incubuerimus. In convertendis parentibus,

tibus, amicis, domesticis tanto zelo inflammatus videris; laudabilis quidem est zelus ejusmodi: sed primùm omnium cura te ipsum. *Accusamus sæpe, quod facimus, contra nosmetipsos diserti, in nostra vitia invehimur.* Hieron.

2. Da operam, ut piis verbis plures allicias ad virtutem: Amabat Christus cum pueris, atque cum Samaritana colloqui; iis nimirum ut cœli viam indicaret. Apposito verbo, quod opportunè dixeris, sæpe propinqui, amici, aut domestici animam lucrifacies Christo. Jesus totum Sanguinem fudit, ut hanc animam redimeret; tu verò, ut eam serves redemptori, vel verbulum dicere gravaris! Ubi charitas tua?

3. Verus ille est Apostolus, qui suadet factis, & morum integritate: is certè plus movebit, quàm magni nominis oratores: multi solutioris ac nequioris vitæ homines, visâ ejus modestiâ, resipiscent. Quot dimittis occasiones proximi salutem promovendi?

Haud

Haud dubiè (ait S. Gregorius) à te repetet Deus rationem animæ fratris tui, si, cùm potes ejus procurare salutem, neglexeris.

CONVERSIO S. PAULI.

25 Januarii.

Vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus. Act. 9.

Saulus properabat Damascum, quærens & anhelans Christianorum cædem; cùm inaudito prorsus miraculo Christus vocavit eum ad Apostolicam dignitatem. Lumine cœlesti circumdatur, ruit, excœcatur, & ad tertium cœlum raptus, splendidioribus Evangelii radiis collustratur: Ex quo tempore tantus fuit ejus in Jesum amor, ut Jesu doctrinam ad mortem usque prædicârit, eámque suo sanguine confirmârit.

STUDIUM DIVINÆ VOLUNTATIS.

Ora pro propagatione fidei.

ORATIO.

DEUS qui universum mundum B. Pauli Apostoli prædicatione docuisti: da nobis quæsumus, ut qui ejus hodie conversionem colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominũ &c.

Meditatio de conversione S. Pauli.

1. Cùm Paulus vocatur, prosternitur, & rapitur ad tertium cœlum; creata non videt, quia vidit Increatum. Cupisne ex animo mores emendare? Audi vocem divinam: Deus quippe loquitur, cùm avellit à voluptatibus, parentibus, amicis: fulgura sunt illa omnia, quibus moneris, ut neglectis nugis sæculi, cœlestia duntaxat mediteris. Quoties Deus hisce luminibus mentem tuam illustravit? quoties, loquens cordi tuo dixit: Miser, *quid me persequeris?*

2. Audit vocem Dei, & respondit: *quis es Domine?* Proba spiritus, an ex Deo sint: vide, an voce vanitatis, aut curiositatis ad hoc opus, specie tam sanctum alliciaris; An verò voce

Christi? & ubi cognosces vocem Domini, tunc, animo ad omnia parato, responde cum sancto Paulo: *Domine, quid me vis facere?*

3. Sine mora mandata Christi exequitur Paulus, properat ad Ananiam, ut fidei mysteriis imbuatur. Vis, ut feliciter tibi cadat grande conversionis negotium? Noli differre; elige sapientem, & doctum conscientiæ moderatorem, qui divinam tibi voluntatem interpretetur, & quamprimùm illam exequere. *Nè tardes converti ad Dominum, & nè differas de die in diem.* Eccles.

S. PAULA VIDUA.

26. Januarii.

Beati estis, qui nunc fletis, quia ridebitis. Christus. S. Luc. cap. 6.

Mortuo conjuge suo, nobili Romano, ex urbe Roma Bethlehem recessit, ubi nonnulla instituit Monasteria, & se penitùs Christo devovit, profusis in pauperes multis divitiis. *Natis meis* (ajebat) *nihil quidquam me ius*

relinquere possum, quàm misericordiam Dei. Peccatorum suorum dolore, ac studio divinæ videndæ Majestatis, à lachrymis temperare non poterat. Obiit anno 494.

DEI FIDUCIA.

Ora pro Viduis.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutaris noster, ut sicut de B. Paulæ festivitate gaudemus, ità piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum &c.

Meditatio de lachrimis S. Paulæ.

1. Paula mundum fugit, ut negotiis expedita faciliùs reliquos vitæ suæ dies pietati vacet. Eam imitare. Abstine hilarioribus cœtibus, ama solitudinem, ama piorum librorum lectionem. Quid moraris? Quid non consecras Deo, quod tibi superest temporis? Heu! totum ferè absumpsit mundus! reliquum saltem petenti Christo concede,

2. Uberiùs flebat leviora, quæ videntur peccata; *ea* (inquiens) *quæ mundo placere studuit, nunquam debet displicere Deo.* Luge tempus absumptum deliciis, & vanitatibus. Quò demùm abiêre florentes anni? Quò voluptates? Eorum nihil planè restat, nisi tristis memoria peccatorum, quæ commisisti, ut illis voluptatibus fruereris. Hæc peccata lachrimis dele. O suaves lachrimæ, quibus ignes purgatorii restinguuntur! *Recogitabo omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.* Ezech.

3. Afflictiones & persecutiones perpetuos fletus eliciunt ex oculis tuis; diripiuntur tua bona, morbo, tædio, tristitiâ tantùm non conficeris, humanis demum miseriis continuò ingemiscis: Macte! absterge lachrimas, non hominibus, sed soli Deo confide, aperi Jesu crucifixo dolores & labores tuos, ejus consilium exquire. Brevis tristitia vertetur in gaudium. *Ubi passionis Sacramenta junguntur, omnis amaritudo spiritualiter conditur.* Amb.

S. JOAN-

S. JOANNES CHRYSOSTOMUS.

27. Januarii.

Sic eſt voluntas Dei, ut benefacientes obmuteſcere faciatis imprudentium hominum ignorantiam. S. Petr. 1. Ep. cap. 2.

Ecce! Chriſtianus orator, & concionatorum exemplar; audi verba, imitare facta illius. Parcit nemini, quia neminem timet. Aurum effundit ex ore ſuo, ſed aurum ſacris Spiritûs divini flammis ignitum. Eloquentiâ aut patientiâ parem habet neminem. Virtutum, ac laborum ſuorum mercedem accepit anno 407.

STUDIUM DIVINI VERBI.

Ora pro Concionatoribus.

ORATIO.

Eccleſiam tuam, quæſumus Domine, gratia cœleſtis amplificet: quam Beati Joannis Chryſoſtomi Confeſſoris tui, atque Pontificis illuſtrare voluiſti glorioſis meritis, & doctrinis. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de bono exemplo.

1. Chrysostomus non minùs factis, quàm verbis omnes hortabatur ad virtutem. Duo manant ex alienæ virtutis consideratione. Primum amor ejusdem virtutis, alterum imitatio. Vellet unusquisque virtute esse præditus, sed multos ab ea exercenda deterrent fictæ difficultates, quas removet bonum exemplum: Etenim confidimus, ea posse nos, quæ adolescentuli, & puellæ tam facilè potuerũt.

2. Nihil Deo gratius feceris, nihil tibi proximóque utilius, quàm si bono exemplo virtutem facilem esse persuaseris. O te felicem! si pio vivendi instituto consulas saluti hominis, pro quo mortuus est Christus, & cui sine te sanguis Christi non profuisset.

3. In externis actionibus, hæc duo potissimùm cura, ut Deo placeas, & hominibus sis bono exemplo. Omitte quidquid fratrem tuum offendit; illius ergò mortuus est Christus; tu verò, ut sanctus fiat frater tuus, vel tantula volu-

voluptate abſtinere gravaberis? Domine ſi minùs idoneus ſim, qui concionibus doceam alios virtutem, bono certè exemplo illorum converſioni conſulam. *Efficaciùs vitæ, quàm linguæ teſtimonium, habent & opera vocem ſuam tacente lingua.* Cyprian.

S. JULIANUS EPISCOPUS.

28. Januarii.

Lucerna corporis tui eſt oculus tuus: ſi oculus tuus fuerit ſimplex, totum corpus tuum lucidum erit, ſi autem oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebroſum erit. CHRISTUS. S. Matth. cap. 6.

Cùm ſacro Baptiſmo inauguraretur Julianus, auditi ſunt Angeli dicentes. *Natus eſt puer, qui cœleſtibus gratiis cumulabitur:* paucis elogium ejus abſolverunt. CHRISTO mendici habitum induto eleemoſynam erogavit. Cùm propiùs abeſſet à morte, Maria dedit ei lampadem accenſam, ſymbolum videlicet caſtitatis. Poſt mortem palma emerſit ex ore illius. Num id

appri-

apprimè significabat, eum victorem esse, & jam in cœlis coronâ donatum? Obiit anno 1208.

PURITAS INTENTIONIS.

Ora pro Magistratibus hujus Urbis.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Juliani Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de puritate intentionis.

1. Juliani exemplo incumbe piis operibus, sed ex animo puro & sancto; lucida quippe sunt facta tua, si fiant recta mente; sin minùs, tenebrosa. Quem finem spectas? Quid sequeris, vel sanctioribus tuis operibus? Nihil plerumque; sed cæco quodam usu incumbis, ad quodlibet opus. Attende cui labores: illi enim duntaxat mercedem accipient à Deo, qui Dei causâ laboraverint.

2. Num

2. Num sæpiùs vanitas scopus est actionum tuarum? Viri pii speciem habes, das eleemosynam, frequens es in templis, sed fortè his omnibus viri frugi nomen aucuparis: si ità est, jam mercedem accepisti. Laudabunt te homines, sed puniet Deus. Miser! ubi prudentia tua, quòd vanum honorem gloriæ cœlesti anteponas, & ab hominibus, quàm à Deo malis æstimari?

3. Clàm itaque bonis operibus incumbito; si fieri tamen non potest, quin ab aliis videaris, studeto certè rectam mentem habere; vanitatem nè audias, quæ sanctiores actiones corrumpit. Sed in omnibus actionibus tuis dic: id ago, piissime Deus, tui solius causâ. Manè & quoties quidpiam majoris præsertim momenti suscipis, hunc unum scopum tibi propone: Domine offero tibi, quidquid sum, & quidquid possum; tibi, inquam, cui tot nominibus sum addictus. *Quidquid es, quidquid potes, debes creanti, redimenti, vocanti.* Bern.

S. FRAN-

S. FRANCISCUS SALESIUS EPISC.

29. Januarii.

Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. CHRISTUS. S. Matth. cap. 11.

Franciscus Salesius fuit decus nostri temporis, virorum Apostolicorũ, & Episcoporum exemplar, pietatis, & amoris divini Doctor. Sacrum illius corpus Anesii, & cor Lugduni innumeris clarent miraculis: At longè clariora sunt miracula spiritûs ejus, qui etiamnum vivens in ejus libris, mirabili suavitate à vitiis ad virtutem tot peccatores traducit. Annos natus 55. Obiit Lugduni, anno 1622.

MANSUETUDO.

Ora pro Ordine Visitationis.

ORATIO.

Deus, qui ad animarum salutem B. Franciscum Confessorem tuum atque Pontificem omnibus omnia factũ esse voluisti: concede propitius, ut charitatis tuæ dulcedine perfusi, ejus diri-

dirigentibus monitis, ac ſuffragantibus meritis æterna gaudia conſequamur. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de Corde S. Franciſci Saleſii.

1. Cor Sancti Franciſci ignibus divini amoris ſic ardebat, ut nihil non moliretur Dei gloriæ & animarũ ſalutis causâ; huc referebat conciones, huc congreſſus, huc libros. Ah! ſi perinde Deum amares, atque ille; nihili duceres divitias, voluptates, honores; nullam prætermitteres occaſionem de Deo loquendi, & amorem ejus in aliorum animis accendendi. O Deus amabiliſſime! unde tam parum amaris? *O ignis! qui ſemper ardes, & nunquam extingueris, accende me.* Aug.

2. Carebat felle Cor Franciſci, & purum mel in proximi ſinum effundebat, ægrotos ſolabatur, pauperibus dabat eleemoſynam, docebat peccatores, & errantes oves ad ovile Jesu Christi mira ſuavitate pelliciebat, ſtudebat

debat ſingulari manſuetudine alios ſibi devincire, ut eosdem poſtmodum adjungeret Chriſto. Quàm malè Sancti hujus exprimis manſuetudinem! quàm diſſimilia ſunt verba tua, facta, judicia!

3. Cor demum illius, quod efflictim Deum deperibat, & proximum ſuaviſſima pietate complectebatur, maximè oderat delicias, frænabat ſenſus, & omnes animi motus omnino domitos habebat. Diligenter inquire cauſam tædiorum tuorum, & obſervabis, ea omnia naſci ex indomitis & immoderatis affectibus tuis. *Qui cupiditates vicit, pacem ſibi perpetuam dedit.* Cyprian.

S. ALDEGUNDES ABBAT.
30. Januarii.

Qui non accipit crucem ſuam, & ſequitur me, non eſt me dignus. CHRISTUS. S. Matth. cap. 10.

Genere admodùm clara fuit Aldegundes, utpote quæ Regiâ Galliæ familiâ oriunda ſit; ſed longè clarior caſti-

castitate, cujus gratiâ Anglum Principem in conjugem noluit. Jesus, cui cor suum devoverat, duxit eam in solitudinem, quò cùm pergeret, obvias aquas siccis pedibus calcavit, & ubi optatam attigit solitudinem, Jesus, novæ sponsæ nuptias celebraturus, aquam in vinum mutavit. Aderat ei interdum Angelus custos, qui afflictiones ejus mitigabat. Quære sponsum in terris tantæ liberalitatis, aut tantæ potestatis. Obiit anno 663.

MORTIFICATIO.

Ora pro Regum familia.

ORATIO.

Exaudi nos, quæsumus Domine, salutaris noster, ut sicut de B. Aldegundis festivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per &c.

Meditatio de triplici gradu Mortificationis.

1. Aldegundes aulæ tumultum fugit, ut solitudinis tranquillitate potiatur: respuit voluptates, & divitias, ut

ut imitetur patientiam, & paupertatem Christi. A tanto tempore vocat te Christus, quandónam audies vocem ejus? Hæc Virgo maxima superat impedimenta; tu verò minima difficultate superaris. Ama JESUM: time infernum, & tuis vinculis expedieris, nam *facilè rumpit hæc vincula amor Christi, & gehennæ timor.* Hieron.

2. Hæc sponsa JESU CHRISTI, ubi pleraque amoris signa sacro Sponso dedisset, ab eo etiam atque etiam contendit, (Delicatuli, petitionem Adelgundis audite, ut pudeat vos ignaviæ vestræ) contendit (inquam) ut cancro exesas ejus mammas vellet. An simile quidquam adhuc Deum rogâsti, tu, qui Sanctorum neminem non rogas, ut minimo dolore libereris? Dolores tamen, & labores sunt blanditiæ, & beneficia Christi.

3. Parum erat, delitiis omnibus carere, & acerbissimo dolore cruciari, rogat insuper Deum suum, ut tum cibi, tum potûs fastidium inducat: fit

voti compos, accepto ſiquidem à S. Petro manna cœleſti, dulcia quæque fercula faſtidiebat. Quid dicis ad hæc, Voluptuarie, qui omnem quæris corporis voluptatem? *Peto Domine, ut omnia mihi amareſcant, ut tu ſolus dulcis appareas animæ meæ.*

S. PETRUS NOLASCUS.

31. Januarii.

Majorem hâc dilectionem nemo habet, ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Christus. S. Joann. cap. 15.

Quamdiu vixit, perfectum fuit exemplar charitatis: Nondum ex adoleſcentia exceſſerat, cùm omnia bona ſua pauperibus diviſit. Per viſum ſuaſit ipſi Maria, ut Ordinem inſtitueret, qui potiſſimùm incumberet juvandis captivis. Grande illud opus ſuſcepit, & perfecit. Obiit anno 1256.

CHARITAS IN PAUPERES.

Ora pro Captivis.

Ora-

ORATIO.

DEUS, qui in tuæ charitatis exemplum ad fidelium redemptionem S. Petrum Nolaſcum, Eccleſiam tuam nova prole fœcundare divinitus docuiſti: ipſius nobis intercesſione concede, à peccati ſervitute ſolutis, in cœleſti patria, perpetua libertate gaudere. Per Dominum &c.

Meditatio de vita S. Petri Nolaſci.

1. Tanta fuit ejus in pauperes charitas, ut omnia bona ſua pauperibus largitus ſit. Primum hunc charitatis ejus effectum imitare. Quid adhuc feciſti ad proximi tui ſolatium? quid facturus es? ſi minùs bonis, ſaltèm precibus eum adjuves, & ejus vitia æquo animo feras.

2. Inaudita prorſus incenſus charitate, lubenter (ajebat) toto vitæ meæ tempore in vinculis eſſem, ſi vel unum Chriſtianum iis poſſem expedire. Quî poſſes corpus tuum proximi causâ de-

devovere, tu, qui ægre admodum soles nummulum dare pauperi. Vult tamen Christus, ut solvas fratribus tuis, quod ipsis debes, vinctis opem feras, mœstos soleris, nullique verbis durioribus, aut ingenio morosiori incommodo sis. *Quem contemnere vis, pretium ejus attende, & cum morte Christi totum mundum appende.* Aug.

3, Hoc potissimùm habuit in animo clarus iste Fundator, ut ab interitu sempiterno vindicaret animas Christianorum, quorum fides diuturnioris captivitatis tædio periclitaretur, ideóque cùm corpori, tum animæ eorum sedulò consulebat. Nihil utilius feceris proximo tuo, quàm si incumbas ad salutem animæ ejus; quare nullam ejusmodi prætermittas occasionem.

(o)

FE-

FEBRUARIUS.

S. IGNATIUS MARTYR.

1 Februarii.

Si quis non amat Dominum JESUM, anathema sit. S. Paulus.

Non mirum, si, cùm viveret Ignatius, nomen Jesu perpetuò pronuntiaret; etenim habebat in ore, quod impressum erat in corde. S. Joannis Evangelistæ fuerat discipulus. Sic amabat Dominum Jesum, ut ipsi quàm simillimus esse percuperet. Damnatus ad bestias: *Frumentum (inquit)* Christi *sum, dentibus bestiarum molar.* Ut citiùs voraretur, immanioribus bestiis vim faciebat. Nomen Jesu proferens obiit anno 110.

AMOR JESU.

Ora pro Regno Sinarum.

Oratio.

Infirmitatem nostram respice omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, B. Ignatii Martyris

tui atque Pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Per Dominum &c.

Meditatio de Amore JESU.

1. Totum ſe nobis dedit CHRISTUS, ut amicitiam noſtram ſibi conciliaret totam. Vis ejus amicus fieri? illi te totum trade. Quàm ſuave eſt, cor, corpus, animam JESU conſecrare! Ah! quantæ liberalitatis Dominus eſt, quantæ fidei amicus, quantæ poteſtatis Deus! Faceſſant omnia creata, me totum conſecro JESU. Nonnihil patiar, ſed parum refert; non tantì vitæ delicias facio, ut eas JESU meo anteponam. *Nihili pendo ſupplicia hæc, neque tantùm amo vitam hanc, ut eam pluùs amem, quàm Dominum.* Ignat.

2. Quamdiu vixit, nobis vixit JESUS, vivendum ergo JESU tam dulci, tam conſtanti amico. Ad unum JESUM referamus cogitationes, & actiones noſtras, & ſuaviſſimum JESU nomen in ore ſemper habeamus. Propter JESUM colamus parentes, obſervemus amicos, inimicis etiam benefaciamus.

Ad-

Admodum facile omnes amaverimus, si perspexerimus in omnibus Jesum.

3. Ut tui, tuarúmque actionum munus acceptius sit Jesu, toto animo incumbe in illius imitationem. Ab hac cogitatione diem auspicare: volo esse amicus, volo esse similis Jesu; vide, quânam ipse ratione Patrem orabat, quo pacto agebat cum hominibus, &, cùm aliquid facis, te ipse sæpiùs interroga: fecissétne hoc Jesus perinde, atque ego? *Christus sit confabulator tuus, contubernalis tuus, & conviva, imò Christus ipse sit tua delicia.* Damian.

PURIFICATIO B. VIRGINIS
2. Februarii.

Et postquam impleti sunt dies purgationis ejus secundùm legem Moysi, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. S. Luc. cap. 2.

Maria templum ingreditur, ut adimpleat Purificationis legem, cui Virgo, & Dei genitrix minimè tenetur; Jesum Patri æterno consecrat:

tum geminis turturibus redimit. Simeon, qui divinitùs acceperat, non priùs moriturum ſe, quàm vidiſſet Dominum, eum agnoſcit in ulnis Mariæ, eum veneratur, & futuros matris dolores prænuntiat.

IMITATIO B. V. MARIÆ.

Ora pro Sodalitiis B. V. M.

ORATIO.

Omnipotens ſempiterne Deus, Majeſtatem tuam ſupplices exoramus: ut ſicut unigenitus Filius hodierna die cum noſtræ carnis ſubſtantia in templo eſt præſentatus; ità nos facias purificatis tibi mentibus præſentari. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de Purificatione B. V. M.

1. Ut Divinæ gloriæ ſerviret Maria, & obediret legi, coram hominibus honoris ſui ultro jacturam fecit: in hac enim Purificatione, non Virgo, non Deipara, ſed una de immundis mulieribus exiſtimabatur. Hinc intellige,

lige, veram gloriam in Divino obſequio poſitam eſſe. Tametſi peſſimus omnium haberi neceſſe foret, modò Deus laudetur, non eſt detrectandum. Jesus, qui in Circumciſione formam peccatoris induit, itémque Maria in Purificatione, non obſcura illius veritatis præbent argumenta: Vera gloria à judicio Divino planè pendet.

2. Maria devovet æterno Patri ſuaviſſimum ac dilectiſſimum Filium. Mirum ſanè parentibus documentum! Oportet, ut parentes ipſi filios ſuos Deo devoveant, non autem, ut ſæpè fit, in eorum animis vovendi reſtinguant voluntatem. Hodie, piiſſime Deus, offero tibi quidquid mihi cariſſimum eſt, cor, voluntatem, affectus, omnia.

3. Maria ſuæ in Patrem liberalitatis fructũ refert ampliſſimum: jam enim recuperat & Filium & honorem ſuum; nam Simeon eam colit ùt Dei Matrem, miratur ùt Virginem, & in porrectis ejus brachiis Jesum reponit. Si ho-

norem, si cor tuum Deo dederis, etiamnum in hac vita largiorem mercedem accipies. Quàm suave est, tam liberali Deo servire, qui danti terrena, cœlestia rependit! *Cur non Cœlo mutamus terram? quare non caducis emimus æterna? quare non perituris manentia comparamus?* Chrysol.

S. BLASIUS EPISC. & MART.

3. Februarii.

Nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. Luc. cap. 13.

Blasius, abdicato Episcopatu, studio vitæ durioris, in Antrum secedit: ad eum conveniunt feræ, quæ, si orantem illum deprehendant, quietè perstant in antro, dum perfecta oratione benedictionem ipsis impertiat. Milites Præsidis tigridibus immaniores, eum variis perfunctum cruciatibus, occidunt.

POENITENTIA.

Ora pro pace.

ORA-

ORATIO.

DEUS, qui nos B. Blasii, Martyris tui atquePontificis annua solemnitate lætificas; concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per D. &c.

Meditatio de solitudine.

1. Pœnitentiam age; & ut pœnitentia tua facilior sit ac fructuosior, S. Blasii exemplo, fuge in solitudinem, procul esto ab occasionibus, in quibus peccâsti; ne eædem causæ eosdem habeant effectus. Jucundius nihil est, quàm solùm cum solo JESU colloqui! ubi vel primis labiis hanc gustaveris suavitatem, procul (inquies) procul cænosæ mundi voluptates. Ah! mundanum murmur obtundis aures illius, qui solitudinis novit tranquillitatem. *Mihi oppidum carcer est, & solitudo Paradisus.* Hieron.

2. Si propter vitæ tuæ conditionem homines fugere minùs possis, potes quidem certè habere cordis solitudinem. Singulis annis quosdam dies,

singulis diebus quædam tempora seligito, quibus Deo & animæ vaces. Vide singulis horis, quid feceris? Quid facturus sis? An is es, qui Deo tantulum tempus denegaturus sis? Memineris solitudinem cordis esse pernecessariam. *Quid prodest solitudo corporis, si solitudo defuerit mentis?* Greg.

3. Sub noctem peractis negotiis, attende ad peccata commissa, ut veniam petas; ad piè facta, ut gratias agas. Quàm lætus, si bene! quàm tristis, si malè diem transegeris! Heu! vita sicut dies hæc extinguetur. Et forsitan hæc dies erit ultima vitæ tuæ. An paratus esses ad reddendam Deo rationẽ?

S. AVENTINUS CONFESSOR.

4. Februarii.

Semper mortificationem JESU in corpore nostro circumferentes, ut vita JESU manifestetur in corporibus nostris. S. Paulus 2. ad Cor. cap. 4.

Aves audiunt vocem S. Aventini, & ad manus ejus convolant; nec mi-

mirum, omnia quippe creata obediunt ei, cujus affectus obtemperat rationi, ratio verò Deo. In antro delitescit, ubi bis in hebdomada panem hordeaceum, & nonnullas radices manducat, frigidâ levat sitim, & indutus ciliciô cubat in cinere, & pulvere. Delicatioris vitæ amantes! vel abjicite spem Paradisi, vel durius vivendi genus suscipite.

MORTIFICATIO.

Ora pro terræ frugibus.

ORATIO.

DEUS, qui nos B. Aventini Confessoris annua solemnitate lætificas: concede propitius: ut, cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de Mortificatione.

1. Susceptis ultrò laboribus luere debes perceptam in peccatis voluptatem, ea duntaxat ratione divinæ justitiæ facies satis. Si pati nolis hac in vita, patieris in altera; Elige. Æquo & lubenti animo in præsenti patiar, Do-

mine: siquidem in hoc mundo momentaneum & leve tribulationis æternum gloriæ pondus operabitur; At in Purgatorio: *Quotquot fuerunt oblectamenta, tot erunt tormenta, nam indè punimur, unde delectamur.* Bern.

2. Omnino necessaria est sensuum mortificatio; omnia si volueris videre, audire, dicere, sæpè peccabis: & sanè, quamvìs hæc dicendo, videndo, audiendo nondum peccares, viam tamen aperis peccato; ab licitis quippe ad illicita sensim descenditur. Vide quoties mors, hoc est mortale peccatum, per sensus tuos aditum sibi fecerit ad animam tuam! Quo studio, qvo labore refrænas sensus, tam pronos ad malum? Numquid illis parum, aut fortè nihil denegas?

3. Non sensus tantùm refrænandi sunt, sed etiam pravi affectus animi, quibus nimirum quasi ventis procellosis animæ tranquillitas exagitatur, & ipsa plerumque virtus naufragium facit. Considera diligenter, quinam

pravi

pravi affectus regnent in animo tuo; illi quippe affectus pravi, illæ immoderatæ cupiditates, quæ in corde tuo dominantur, victimæ sunt, quas mactare debes ad aram Crucis. *Adora, quod incendisti, incende, quod adorâsti.* S. Remig.

S. AGATHA, VIRGO & MART.
5. Februarii.

Spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus. S. Paulus 1. ad Cor. c. 4.

Quàm hilari vultu Jesus Agatham considerabat, blanditias juxta ac supplicia Prætoris despicientem, ut & fidem, & castitatem servaret! Mammæ ejus aduruntur, sed sanantur ab Apostolorum Principe; nuda per prunas & testas abripitur, sed terra dehiscens carnifices absorpsit. Beata demum illius anima è carcere ad æternam libertatem avolavit anno 352. & cœlestis Sponsus, erecto, Angelorum operâ, marmoreo tumulo, sponsæ dilectissimæ parentavit. Sacræ ejus reliquiæ, quæ Catanæ coluntur, erumpentes Ætnæ flammas sæpius compressêre.

CASTITAS.

Ora pro Virginibus.

ORATIO.

DEUS, qui inter cætera potentiæ tuæ miracula etiam in ſexu fragili victoriam Martyrii contuliſti, concede propitius: ut, qui B. Agathæ Virginis & Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per &c.

Meditatio de vita S. Agathæ.

1. Hæc generoſiſſima Virgo mundum planè vicit, cùm flocci fecit ejus vanitatem; noverat enim terrena bona, quanta quanta ſint, nihil eſſe ad cœleſtia. O munde, quàm malè audis! te deſerunt Sancti, tui etiam aſſeclæ conqueruntur, quòd bona promittas, & largiaris mala. Pro certo habes, & longâ quidem doctus es experientiâ, mundum fallacem & malignum eſſe; attamen ipſi adhæres, ipſum amas, ipſi laboras. Quid faceres, ſi ſtaret promiſſis, & digna laboribus præmia rependeret? *Amarus eſt mundus, & diligitur, puta, ſi dulcis eſſet, quid faceret?* Aug.

2. Agatha blanditiis & minis fortiter resistit. Quàm difficilè tamen his duobus resistitur, quorum alter blandè & cuniculis, alter palàm & apertâ vi aggreditur! Quàm difficilè, inquam, cùm etiam corpus nostrum, allectum blanditiis & deliciis voluptatum, partes illico suscipiat. Quid ageres si constantia tua deliciarum illecebris, & Tyrannorum minis tentaretur? tu? qui tuam salutem breviori voluptati toties postponis.

3. Angelis puritate par fuit, imò, juxta Sanctum Ambrosium, superior; hominibus quippe fortiter pugnandũ est, ut illibatam servent castitatem; non item Angelis, qui ab omni concretione corporis sejuncti sunt. Ut puritatis thesaurum servemus, S. Agathæ, & Angelorum exemplo, Deum præsentem semper cogitemus, semper obsequamur ejus voluntati, & spretis, quantùm fieri potest, voluptatibus, cœlestes delicias exquiramus. *Differunt quidem homo pudicus, & Angelus: sed felici-*

felicitate, non virtute; illius castitas felicior, hujus fortior esse cognoscitur. Ambr.

S. DOROTHEA VIRGO & MART.
6. Februarii.

Quis ergo nos separabit à charitate CHRISTI? *tribulatio? an angustia? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius?* S. Paulus ad Rom. c. 8.

Quas tenet rosas Dorothea, pignora sunt amoris, quo JESUS, sponsus ejus eam complectebatur. Opem sponsi sui è mediis suppliciis implorabat, cùm Theophilus dixit, se Christianum fore, si ejus operâ viderit flores Paradisi: Oculis in cœlum defixis orat Dorothea: & ecce tibi! Angelus cum Calatho pleno floribus & fructibus Paradisi. Hoc viso miraculo, Theophilus Christianæ fidei nomen dedit, & unà cum Dorothea martyrii palmam accepit.

FIDUCIA DEI.

Ora pro amicis tuis.

ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæſumus Domine, B. Dorothea Virgo & Martyr imploret: quæ tibi grata ſemper extitit, & merito caſtitatis, & tuæ profeſſione virtutis. Per Dominum &c.

Meditatio de Caſtitate roſâ adumbrata.

Intuere Roſas, quas Angelus attulit Dorotheæ, & tria in his deprehendes caſtitatis præſidia. 1. Rubeus Roſæ color pudorem exprimit, ſine quo caſtitatis citò marceſſit decor. Vis caſtus eſſe? Pudorem habe, ac verecundiam, verecundus oris pudor impedit, quò minùs hoſtis ad cor pertingat. Fuge loca, ubi audiuntur, ac videntur ea, quæ lædunt puritatem, atque vultum pudicum etiam minimo rubore ſuffundunt.

2. Roſa cingitur ſpinis, quibus ipſa nobiles, pariter ac ignobiles, divites, ac inopes pungit. Hinc diſcat Virgo ſingulari modeſtiâ, & quadam ſeveri-

tate mollioris & solutioris vitæ homines longè à se repellere. Nunquam indulgenter patiatur dicentem, aut facientem, quod castitati vel minimùm repugnet. Ad hæc spinis, hoc est mortificatione, cor, & corpus suum vallet: nam fieri nequit, ut quis in castitate diu perseveret sinè mortificatione.

3. Hæc Rosa in cœlum spectat, quasi significet omnem suam pulchritudinem, & omnem suum amorem cœlo se penitùs consecrâsse, à quo nimirum sperat vitalem tum calorem, tum humorem. Quisquis amat castitatem, propriis viribus diffidat, necesse est, & precibus assiduis petat hunc cœli florem; parum enim aut nihil proderunt diligentia, & asperitas vitæ, nisi accedat benignitas Dei. Cùm Virgines suam Christo voverunt virginitatem, solum Deum respicere, soli Deo placere, solum Deum amare debent. *Virgines nulli placere studeant, nisi Domino, à quo præmium expectant virginitatis.* Cypr.

S. ROMUALDUS ABBAS.

7. Februarii

Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem: ſpiritus quidem promptus eſt, caro verò infirma. S. Marc. c. 14.

Viginti annos natus ad monaſterium confugit, ubi vixit ad centeſimum annum. Dicere ſolitus erat: centum annos hilari animo traduxi in Religioſo cœtu, ſed viginti, quos abſumpſit mundus, maximè me angunt. Camaldulenſem Ordinem inſtituit. Tam in ſe durus erat, ut cilicium nunquam exueret. Ad Chriſti fidem, & monaſticam vitam patrem allexit. Curabat potiſſimùm, nè tempus orationi ſacrum ſomno daretur. Mortuus eſt Anno 1009.

STUDIUM ORATIONIS.

Ora pro augmento pietatis.

ORATIO.

Interceſſio nos, quæſumus Domine, B. Romualdi Abbatis commendet, ut quod noſtris meritis non valemus, ejus patrocinio aſſequamur. Per &c.

Meditatio de Oratione

1. Sæpius in die orandum, sed præsertim manè, dum surgimus, & sub noctem, dum lectum petimus. Cùm jugis sit Dei erga nos beneficentia, jugis quoque debet esse gratiarum actio: si cum hominibus colloquendum est, quàm multùm temporis! si cum Deo, quàm parum! Quoties in die Deum oras? Erubesce! & in futurum tibi ipse orandi præfinias tempus, quod semper, & ubique expleas.

2. At (inquies) præ negotiorum copia orationi vacare minùs possum, tametsi maximè velim; cum S. Gregorio respondeo tibi, quò quis graviori negotiorum mole opprimitur, eò longiori & ardentiori indiget oratione; ea siquidem, ut rectè & sinè peccato perficiat, validiori auxilio opus habet. In omnibus Deum consule: roga eum, ut te adjuvet. Hæc si semper feceris, omnia tibi prospere cadent.

3. Si tamen aliquando præ negotiorum multitudine preces omiseris, con-

filii Jesu Christi memor: *Vigilate & orate*, ſemihoram certè ſomno deſtinatam orationi concedas; hoc nullatenus nocebit tuæ ſanitati; hoc faciunt tot pii viri, & quidem citra valetudinis incommodum. Tu quoque toties vigilas, ut ludo, aut rebus alicujus momenti incumbas. Parum temporis ſubtrahas occupationibus illis, quæ faciunt, ut duram & moleſtam vitam vivens, otium non habeas vacandi tuæ ſaluti. *Abjiciantur omnia quæ præſentem hanc vitam faciunt brevem occupationi, longam dolori*. Euch.

S. PAULUS EPISCOPUS.

8. Februarii.

Quicumque voluerit inter vos major fieri, ſit veſter miniſter. S. Matth. c. 20.

S. Paulus Virodunenſis Epiſcopus, ſpretis terræ divitiis, humilem Religioſorum vitam complexus eſt, ut ſublimiori dignitate in cœlis præfulgeret. Ejus exemplo nepos Regis Dagoberti vitæ fecit mutationem, eúmq; in

in virtute ducem ac præceptorem habuit. Paulus tantæ erat humilitatis, ut Regio jussu cogendus fuerit, Antistitis dignitati humeros supponere, qua in dignitate clariùs ostendit, Episcopi & Monachi virtutes posse sociari. Obiit anno 610.

STUDIUM HUMILITATIS.

Ora pro persequentibus te.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Pauli Confessoris atque Pontificis veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat & salutem. Per Dom. &c.

Meditatio de triplici causa Humilitatis.

1. Vera humilitas nititur in cognitione sui ipsius. Priusquam te Deus creâsset, quid? ubi eras? in nihilo planè, ex quo nimia sua charitate te eduxit. Gloriaris tamen, téque divinæ gloriæ idoneum, hominum saluti necessarium, comparandis privatis rebus non inutilem arbitraris. Ante-

quam naſcereris, Deus & homines tuâ operâ facilè caruerunt, certè te mortuo non difficiliùs.

2. In præſentia, quid es? ſi corpus inſpicias, corruptionem; ſi animam, ignorantiam, ac peccatum deprehendis. Haud abſimilis eſt vita tua facis illius, quam Divus Paulus manu tenet, aquæ guttulâ, vel minimo flatu poteſt reſtingui. Cura valetudinem, quantùm volueris, tandem aliquando morieris, & evaneſcent ampla tua conſilia. O homo! ſi tuæ naturæ humilitatem cognoſceres, cognoſceres utique Dei ſublimitatem, téque coram Deo deſpiceres. *Ut cognoſcere Deum poſſis, te antè cognoſce* Cyprian.

3. Quid eris tota æternitate? An orci victima? an hæres Paradiſi? magnum ænigma. Potes gloriari, hoc ſi mediteris? Neſcio, quò poſt mortem ſim iturus: corpus quidem in ſepulchrum efferetur, ſed quò anima? Itaque coram Deo & hominibus eſto tui contemptor, qui neqvam, & nullo numero

habetur in terra, is in cœlo forſan altiorem locum obtinebit. *Domine JESU noverim me, noverim te.* Aug.

S. APOLLONIA VIRGO, & MART.

9. Februarii.

Si tradidero corpus meum, ità ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodeſt. S. Paul. 1. ad Cor. 13.

Apollonia erecto & alacri animo omni ſe ſuppliciorum genere cruciandam tyranno præbet. Omnes ipſi dentes forcipibus avelluntur. Hæcne legis ſinè fremitu? Tum ingens rogus accenditur, in quem divino acta ſpiritu, ut Deo gratum foret holocauſtum, protinus exiluit; itáque martyrii palmam accepit, anno 252. Dente, quem manu tenet, moneris, eam invocandam eſſe, ſi dentium cruciatu liberatum te velis.

CULTUS SANCTORUM.

Ora pro ægrotis.

ORATIO.

DEUS, qui inter cætera potentiæ tuæ mira-

miracula, etiam in ſexu fragili martyrii palmam contuliſti: concede propitius: ut, qui B. Apolloniæ Virginis & Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per &c.

Meditatio de morbis.

1. Si labores aliquo morbo, memineris Deum morbum hunc, quicumque tandem ſit, permittere; ut probet ac exerceat patientiam tuam; quare patiens eſto, & neceſſitatem verte in voluntatem; murmurationes quippe, verba, motúſque impatientis animi morbum tantummodo augent, ac te tuis, tibique efficiunt gravem. Quomodo morbos ferre conſueviſti?

2. Quos Chriſtus infligit dolores, hos feras æquo & grato animo. His potiſſimùm donis ac muneribus cumulare ſolet amicos ſuos. Offer ipſi, quidquid pateris. Dic: Domine, adauge dolorem, ſed ſimul patientiam. Quæ Chriſtus, quæ Sancti paſſi fuerint; attende; inſpice crucem Jesu

CHRISTI, profectò tua levior videbitur; imò dices, dolores tuos nullos esse, si cum doloribus JESU componantur. *Quid hæc ad Dominum meum?*

3. Considera damnatorum supplicia, quæ tuis criminibus promeruisti: hæc consideratio nonnihil suavitatis tuo dolori asperget, téque à peccando prorsus deterrebit. Heu! piissime Deus, longè atrociora in inferno ferrem, si statim in peccato mors me opprimens, non reliquisset pœnitentiæ locum. Si pati non possim breviorem ac tot solatiis mitigatum dolorem, quî fieri poterit, ut æternos ignes sustineam? Deinceps, Domine, morbos meos patienter feram; quandoquidem horum morborum brevi tolerantiâ æternos ignes redimere possum. *Hæc omnia quæ illic finiri non poterunt, hìc redimi possunt.* Eucher.

S. GUILIELMUS, DUX AQUIT.
10. Februarii.

Sicut enim exhibuistis membra vestra servire im-

immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem; ità nunc exhibete membra vestra servire justitiæ in sanctificationem. S. Paulus ad Rom. 6.

Ut omnium omnino vitiorum servus fuerat Guilielmus, priusquam resipisceret; ità ad meliorem vitam revocatus nullam non coluit virtutem. Bonis omnibus spoliat sese, loricam corpori nudo induit, flagellis corpus dilacerat, dies noctésque lacrimatur, mendicorum more Romam, & Hierosòlymam petit, in antrum se recipit, productâ demum ad mortem usque pœnitentiâ in stabulo moritur anno 1166.

PIETAS ERGA SANCTISSIMUM SACRAMENTUM.

Ora pro recto Sacramentorum usu.

ORATIO.

Deus, qui nos B. Guilielmi Confessoris tui annua solemnitate lætificas, concede propitius: ut cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum &c.

Meditatio de Converſione S. Guilielmi

1. Antequam Guilielmus morum mutationem feciſſet, impudicitiâ, impietate, crudelitate, omnium denique vitiorum genere delectabatur. Num & tu conſcius es alicujus ex his criminibus? ſi conſcius, ne deſperes; Deus, qui tanto peccatori pepercit, utique tibi condonabit, ſi ritè confeſſus fueris peccata; ſi verò, divinæ gratiæ beneficio, in ejusmodi barathra non cecidiſti, noli gloriari, ſiquidem: *Nullum eſt peccatum, quod fecerit homo, quod non poſſit facere alter homo, ſi deſit creator, à quo factus eſt homo.* Auguſt.

2. Demum aliquando è vitiorum cœno emerſit, auditis verbis S. Bernardi, qui Jesum Christum manu tenens, ſic eum allocutus eſt: *Hominibus obedire noluiſti, ecce Dominum & judicem tuum!* His dictis corruit Dux planè immutatus. Quantùm valent convertendis peccatoribus Verbum Dei, & Corpus Jesu

Jesu Christi! toties tu Verbum illud audis, toties corpore Christi pasceris, tamen etiámnum in vitiis jaces. Ubi fides tua?

3. Quemadmodum criminibus suis cuique fuerat offensioni, sic duriori vivendi ratione cuique fuit exemplo. Ubi vitam dissolutiorem egerat, ibi acriorem auspicatur pœnitentiam: nec huic pœnitentiæ modum imposuit, quin summo Pontifici ab se offenso fecisset satis. Num aliquem verbis, aut factis offendisti? necesse est, ut à satisfactione, & tuæ vitæ probatione pœnitentiam ordiaris.

S. SEVERINUS ABBAS.

11. Februarii.

Vos estis Corpus Christi, & membra de membro. S. Paulus, 1. ad Cor. 12.

S. Severinus in solitudinem se receperat, ut uni suæ saluti vacaret, ex ea tamen egressus est jussu Clodovæi Regis, qui sperabat, ejus precibus se febri liberatum iri; nec spes ejus

vana fuit. Hoc expleto charitatis officio, in monasterium illico rediit, ut ad mortem, cujus horam divinitùs acceperat, piè ac sanctè se compararet. Sit in amoribus solitudo, sed eam interdum relinque, id si proximi salus postulaverit.

STUDIUM BONORUM OPERUM.

Ora pro Beneficis in Pauperes.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Domine, B. Severini Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per &c.

Meditatio de vita activa, & contemplativa.

1. Omnes fideles sunt unius corporis membra, cujus caput est Christus. Alii agant necesse est, dum cœlestia speculantur alii. Quàm suave est, cum rebus creatis nullum prorsus habere commercium, & solo Deo familiariter uti! Quod in cœlis Sancti, id nos mortales in terris agimus, unum amabilissimum

ſimum Creatorem anima noſtra tunc amare ſtudet, nec eam res creatæ blanditiis ſuis ineſcant.

2. Per charitatem, obedientiam, ac tui ſtatûs conditionem cum Magdalena meditari ſemper, non licet; expedit, ut cum Martha agas interdum: quare dæmonis laqueis faciliùs irretiêre. Cave tibi! nè imiteris improbos, quibus cum agis; imò, ſi potes, ad meliorem vitam reducas eos. Exemplo S. Severini, & Jesu ergò præſtò ſis fratribus tuis.

3. Speculationi, & actioni ſic te dedas, ut neutra noceat alteri: legibus charitatis, & urbanitatis pareas: hoc enim vult Deus. Sed heu præpoſteram Chriſtianorum vivendi rationem! per diem integrum mundanis incumbunt rebus, nec vel momento quidem Deo, & ſaluti vacant. *Noſmetipſos deſerentes, in illud ſtudium omne conſumimus, quæ migrantes habere non poſſumus.*

S. EULALIA VIRGO & MART.

12. Februarii.

Non contemplantibus nobis, quæ videntur, sed quæ non videntur: quæ enim videntur, temporalia sunt, quæ autem non videntur, æterna sunt. S. Paulus 2. ad Cor. 4.

Eulalia quartum & decimum annũ agebat, cùm equuleo, flagris, igne, ferro, calce viva, liquatô plumbô cruciatur; ea tamen ridet tormenta: *Mecum* (inquiens) *mecum est Deus.* Non attendit ad immanitatem carnificis, sed ad coronam spectatoris & remunerantis Jesu, qui excepit ejus animam, cùm, abscisso capite, ad cœlos avolavit anno 304.

RECOLLECTIO.

Ora pro Defunctis.

ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus Domine, B. Eulalia Virgo & Martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum &c.

Medi-

Meditatio de præsentia Dei.

1. Viri justi! Deus labores, certamina, & victorias vestras videt: quantum vobis patientibus solatium! Qvis enim miles, vidente Rege, mortis discrimen adire dubitaret? Deus meos audit ignavos gemitus, & impatientis animi motus intuetur. Auderémne coram viro alicujus nominis tantæ ignaviæ specimen præbere? Quemadmodum videt me Deus, ità semper, & in omnibus eum videam, necesse est.

2. Non modò Deus videt afflictiones, sed eas etiam vel infert, vel permittit. Nè itaque succenseas manui persecutoris, & in adversis quibusque voluntatem tuam cum Divina componens, dic cum Jesu: *Pater mi, non mea, sed tua voluntas fiat.*

3. Laborum & afflictionum spectator, & remunerator erit Deus. *Ego* (inquit) *ero merces tua.* Afflictus Deum invocato, tuas siquidem absterget lachrimas. S. Eulaliam, & alios Martyres solatus est, & S. Job in fimo jacen-

tem cœlesti gaudio perfudit. In tuis laboribus hæc meditare: Deus hos videt labores, permittit, remunerabitur: quæ si diligenter consideraveris, frangetur dolor, & animus tuus corroborabitur. *Angelos, & Angelorum Dominum, in lucta, quæ tibi cum diabolo est, habes spectatores.* S. Ephrem.

S. MARTINIANUS EREMITA.

13. Februarii.

Periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari. S. Paul. 2. ad Cor. 11.

Octodecim annos natus fugit in solitudinem; prostibulum ejus castitati insidiatur, penè victus egreditur è cella sua, observaturus, num aliquis illuc viam dirigeret, sed à tam turpi flagitio deterritus hac cogitatione: *Miser! videt te Deus,* in rogum insilit, ut flammas minùs castas extinguat, & prostibulum ad frugem reducat. Cùm puella naufraga ad eum vi tempestatis delata fuisset, ipse Divino pulsus spiritu, è rupe sua in mare se projecit, &

duo

duo Delphini eum ad littus detulêre.

PERSEVERANTIA.

Ora pro Tentatis.

ORATIO.

DEUS, qui nos B. Martiniani Confessoris tui annua solemnitate lætificas, concede propitius, ut cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de tentationibus.

1. Nullus locus, ætas nulla, nulla vitæ conditio à tentationibus vacat, caro spiritui semper adversatur. O te miserum! quòd tot tentationibus obnoxius sis; cum timore & diligentia attende tibi, fuge periculosas occasiones, si possis; sin minùs, prævide, nè pecces, cùm in iis eris.

2. Ambula coram Deo, & nullis unquam vincêris tentationibus. Non cecidit Martinianus, quòd Deum præsentem cogitaverit. Videt me Deus, à quo pœnas, si vincar; mercedem, si vincam, expectare debeo: videt me

Christus, qui pro me sanguinem fudit: ego verò nollem minima voluptate abstinere ejus causâ? Hæc si reputaveris, tentationes quasque superabis.

3. Exemplo S. Pauli, & S. Martiniani, castiga corpus tuum, & in servitutem redige, citò citiùs fugiet tentatio. Dic cum S. Martiniano: vis hoc peccatum admittere, quo dubio procul damnaberis? agedùm experire, utrùm pati possis æternos ignes, verbera, famem. Oportet, ut cogitatione dolorum inferni mundi voluptates amarescant. *Quidquid ex præsenti sæculo arridet, ex consideratione æterni ignis amarescat.* Greg.

S. VALENTINUS MARTYR.

14. Februarii.

Ego sum lux mundi. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. Christus. S. Joann. cap. 8.

S. Valentinus Jesum lumen mundi esse probè noverat, cùm in vinculis orabat, ut illuminarentur gentiles.

tiles. Asterius, Romanæ Civitatis Vice-Præfectus ejus audivit Orationem, & Christum mundi Lumen esse, crediturum se pollicitus est, modò cœcæ filiæ luminis videndi impertiret facultatẽ. Orat Sanctus, ac illicò Austerius factus voti compos fidem Christi unà cum familia sua complexus est, atque varia passus tormentorum genera, capitis amputatione, martyrii palmâ donatus est, anno 271.

AFFLICTIONUM SITIS.

Ora pro conversione Peccatorum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui B. Valentini Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de Gratia.

1. Gratia cum lumine in eo convenit: quòd nemini negetur, & unusquisqve satìs habeat, si uti velit. Quanta Deo debemus! nos præsertim Christiani, quos tot gratiis cumulavit.

Quot accepisti? num in te vacuæ fuerunt? utere concessis gratiis, operare dum per lucem licet, memorem te Deo præbe, nè ingrati animi vitio gratiarum fons exsiccetur.

2. His certè gratiis, quas D. August. vocat *Coruscationes luminis æterni*, sæpiùs illustratur intellectus tuus. Quoties enim clarè perspexisti vanitatem mundi, & cœlestium bonorum veritatem? Sæpiùs meditare præcipuas Christianæ fidei veritates; & da operam, ut meditationibus tuis acceptum lumen magìs ac magìs accendatur.

3. Hoc lumen foret inutile, si, cùm intellectum illuminavit, voluntatem ad difficilia quæque non accenderet. Gratiæ siquidem est, grandia suadere, inflammare pectus, virtutem faciliorem efficere. Num verum est, te quandoque ad Deum tam suaviter impelli, ut sacrificium tui ipsius facillimum tibi videatur? Utere diligenter pretioso gratiæ momento: *Semen modicum est, sed magnus indè fructus: in hoc momentaneo latet æternitas.* Bernard.

SS. FAUSTINUS & JOVITA MART.

15. Februarii.

Charitate fraternitatis invicem diligentes.
S. Paulus ad Rom. 12.

Hi duo fratres, quòd Evangelicam doctrinam exponerent, in vincula conjecti sunt, & ad bestias damnati: sed bestiæ, intactis servis JESU CHRISTI, Idolorum ministros dilaniârunt. Liquido plumbo, quod in Sanctorum ora infundebatur, non ipsi quidem Sancti, sed carnifices adusti sunt. Projiciuntur in mare; sed Angelus, qui in carcere ipsis præstò fuerat, eos etiam ex maris periculo eripuit. Sæviente demum Trajani persecutione obtruncantur.

CHARITAS IN PROXIMUM.

Ora pro augmento fraternæ charitatis.

ORATIO.

DEUS, qui nos annuâ Sanctorum Martyrum tuorum, Faustini & Jovitæ solemnitate lætificas, concede propitius, ut, quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dom. &c.

Me-

Meditatio de charitate in proximum.

1. Haud aliter, quàm teipſum, proximum tuum amare debes; ad imaginem quippe & ſimilitudinem Dei creatus eſt, & JESUS illius causâ mortuus, ejusmodi requirit charitatem. Quanta pietate proximum tuum, quanta miſeratione inopes & miſeros proſequeris? Ah! tantum abeſt, ut proximum tuum juves, ut potiùs adverſùs eum invidiâ, irâ, odio, vehementiùs exardeſcas. Qua ratione exceperis alios, eâdem planè excipiet te Deus.

2. Omnes homines diligito: nam Chriſtus pro omnibus Sanguinem fudit, ac omnes ſunt tui fratres in Chriſto. At ſunt infideles, hæretici, peccatores? Sint. An tibi revelatum eſt, eos ex infidelitatis, & vitiorum cœno, aliquando non emerſuros? Forſan in cœlo altiorem obtinebunt locũ, quàm tu. *Deum imitare, qui amavit nos fœdos, ut ex fœdis faceret pulchros.* Aug.

3. Sci-

3 Sciréne cupis, an puro, ſincero, & ſecundùm Deum amore diligas proximum? Vide, utrùm: quod tibi factum velles, illi utique præſtiteris? Si paupertate, aut morbo laborares, numquid velles, ut quis tibi adeſſet? An velles, ut duriùs tecum ageretur, diriperentur bona, tibi obtrectaretur, & eâdem demum ratione, quâ alios habes, alii te haberent? Si ad hanc regulam actiones tuas exquiras, vitam tuam in multis non rectam deprehendes. *Quâ menſurâ menſi fueritis, remetietur vobis.*

S. JULIANA VIRGO MART.
16. Februarii.

Cœlum & terra tranſibunt, verba autem mea non tranſibunt. CHRISTUS. Luc. 21.

Mirum orbis ordinem contemplata, ex opere Opificem cognovit, & Chriſti fidem amplexa eſt. Gentilem conjugem reſpuit; qui, amore in odium verſo, imperavit, ut flagellis cæderetur, appenderetur capillis, flammis

mis cruciaretur, & post varia id genus supplicia ipsi caput amputaretur. Cùm esset in carcere, apparuit ei Sathanas, Angeli specie: fraudem intellexit Juliana, hostémque suis vinculis per ludibrium colligavit. Obiit A. 209.

CONSIDERATIO DIVINORUM OPERUM.

Ora pro conversione Infidelium.

ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Domine, B. Juliana Virgo & Martyr imploret, quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum &c.

Meditatio. Mundus magnus est liber.

1. Ex magno mundi libro S. Antonius amorem, & S. Juliana Dei cognitionem hauserunt. Sunt in hoc libro res creatæ, quæ bonitate sua Creatoris adumbrant bonitatem. Sol, & Luna lucem, fructus, & flores terra suppeditat, non ad necessitatem solùm, sed

etiam

etiam ad delicias. Considera hæc omnia, & gratias age Creatori, qui talia amoris sui pignora tibi dedit. Ama Deum, qui tot bona tibi creavit. Ah! si tot ac tam pulchræ res creatæ sint in terra, quid erit in cælo? *Si hæc in exilio, quid erit in patria?* Aug.

2. Sunt aliæ res creatæ in hoc mundo, nobis ut noceant, quodammodo factæ. Habe Deo gratias, si quando tentabunt patientiam tuam; earum siquidem beneficio recordaris in exilio, non in Patria, te versari. Patere æquo animo, & tacitus tecum reputa, si tam molesta in terris, quid in inferno?

3. Considera, mundana quæque fluxa esse, cœlestia verò æterna. Moriuntur homines: Tempus tempori, Rex Regi succedit, *præterit figura hujus mundi*, extinguitur vita, evanescunt deliciæ. Pulcherrima, & perfectissima hujus mundi, imperfectam effingunt divinæ pulchritudinis imaginem: *Tanquam fluxa pulchritudo, de stabili & æterna Dei pulchritudine.* Tertul.

S. SYL-

S. SYLVINUS CONFESS.

17. Februarii.

Quid enim proficit homo, si lucretur universum mundum, se autem ipsum perdat, & detrimentum sui faciat? Christus. S. Luc. 9.

Hic Belgarum Apostolus priùs suæ, quàm aliorum sanctitati studuit. Tam parcè ac duriter se habebat, ut herbis duntaxat & radicibus vescere-tur, catenáque ferreâ artubus constrictis, nudâ humo cubaret. His potissimùm armis caco-dæmonem aggressus est, & quidem illis in regionibus, ubi maximè colebatur. Ast non mirum, si Christo tot homines adjungeret, cùm exemplis, quàm verbis suaderet magis.

CURA SALUTIS.

Ora pro Pastoribus Animarum.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Sylvini Confessoris tui, atque Pontificis, veneranda solemnitas, & de-

devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de salute Animæ nostræ.

1. Adeò potens est hæc CHRISTI JESU sententia: *quid enim proficit, &c.* ut omnes (inquit S. Xaverius) ad meliorem frugem adduceret, si attentiori animo perpenderetur. Saluti consulendum; *en! unum necessarium*; huic creatus es, non dignitatibus, non scientiis, non voluptatibus. Id tamen non attendis, déque congregandis terrenis bonis diu noctúque cogitas!

2. Saluti incumbendum, nec levi nec sterili conatu. Quid agis miser? in comparandis divitiis, scientiis, honoribus, profundis sanitatem; sanctitatem parùm attendis. Quid, amabo te, mortis articulo proderunt divitiæ? Quid honores? Quid scientiæ? planè nihil, si animæ detrimentum feceris. *Ubi salutis damnum, illic utique jam lucrum nullum est.* Cyprian.

3. Sinè mora saluti adlaborandum; quia nimiùm anceps & dubia est salus

procraſtinantis. Vide, quantùm temporis tua requirant negotia, & cave, nè totum abſumat mundus. Supremo judicio de divitiis, & honoribus mirum erit ſilentium. Nunc tandem definias tempus, quod daturus es Deo. In deliciis malè poſitum, lacrymis deleas, ut paratus ſis ad reddendam rationem. *Demus Deo aliquod tempus vitæ noſtræ, nè diem totum iſta vanitas, & ſollicitudo miſeranda conſumat.* Chryſol.

S. SIMEON MARTYR.
18 Februarii.

Qui autem ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixerunt cum vitiis, & concupiſcentiis. S. Paul. ad Gal. c. 5.

Simeon, qui ſecundùm carnem propinquus erat Jesu Christi, crucis martyrio affectus eſt. Hinc videre licet cruces Amicioribus honoris titulo concedi. Secundus à ſancto Jacobo Hieroſolymitanæ Eccleſiæ fuit Epiſcopus, & poſt clariſſima patientiæ, animarúmque ſtudii documenta, an-

nos

nos natus 120. Martyrii palmam adeptus est anno 109.

AMOR CRUCIS.

Ora pro Afflictis.

ORATIO.

Infirmitatem nostram respice, omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, B. Simeonis Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de triplici Crucis genere.

1. Ex imprudentia, vel ex peccatis tuis pleræque nascuntur afflictiones & cruces tuæ. Quid ergo pateris eas animo parùm æquo, cùm earum sis causa? Descende in te ipsum, cùm affligeris: percontare ex anima tua causam afflictionis tuæ, & dubio procul respondebit tibi: superbiæ, avaritiæ, intemperantiæ, aliisque id genus vitiis afflictionem tuam adscribendam

 esse;

esse; quoniam ibi desinit malum, ubi desinit peccatum. Memineris, in omnibus afflictionibus tuis animam sic interrogare: *Numquid non ità tibi factum est, quia dereliquisti Dominum Deum tuum?* Hierem.

2. Immeritas interdum cruces & afflictiones pateris, atque Sanctum Job sanctitate & miseriâ omnino exprimis: Calumniæ inimicorum, amicorum perfidia, inopia, dedecus, morbi, ex oculis tuis lachrymas eliciunt, efficiúntque, ut vitam miseram trahas. Nè cadas animo, imò gratias Deo age, quòd in partem venias fellis, spinarum, & Crucis Jesu. Quid quereris, si tecum agat Jesus, ut cum amicissimis suis, & eâ te prorsus ratione excipiat, quâ suus eum Pater? Cum Jesu ut Jesus, pro Jesu patere, & Regnum Jesu consequéris.

3. Sancti non expectant, sed expetunt, & quærunt cruces, ad eásque eâdem prorsus aviditate feruntur, quâ ava-

avarus ad divitias; tu verò eas fugis. Falleris, si credas, posse te sinè Cruce Paradisum ingredi: nam *Crux Christi clavis est Paradisi.* Chrysost.

S. BONIFACIUS EPISC.

19. Februarii

Non enim erubesco Evangelium, virtus enim Dei est in salutem omni credenti. S. Paul. ad Rom. c. 1.

Tantùm ipsi placuerunt Evangelii consilia, ut relictis omnibus monasticam vitam complexus sit. Factus Episcopus solitariam, quam sibi delegerat vitam, reliquit, ut Evangelium prædicaret, & Imperatori Friderico, sacra Christi jura infringere conanti resisteret. Jesus & Maria, quos unicè diligebat, ipsi se videndos frequenter præbuerunt, eidémque autores fuêre, ut, abdicato Episcopatu, ad mortem se præpararet. Obiit habens præ manibus Evangelium S. Joannis.

FIDES.

Ora pro Sinis.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Bonifacii Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum &c.

Meditatio in Evangelium.

1. Homo Christianus ea debet credere omnia, quæ sunt in Evangelio, debétque audire singula ejus verba, ùt verba JESU CHRISTI. An verè, an firmiter credis omnes veritates Evangelii? An credis JESUM tuâ causâ mortuum esse, Infernum peccatores manere, & justos Paradisum? Ah! si verè crederes, sanè laborares diligentiùs, ut vitares infernum, & ad cœlum pervenires.

2. Parum est, omnia credere, quæ docet Evangelium. bona opera accedant

dant fidei tuæ necesse est; oportet, ut probes actionibus tuis, non habere te fidem mortuam & vanam, sed vivam ac veram. Credis tu quidem, beatos esse, qui lugent, qui pauperes sunt, quia hoc legitur in Evangelio; nihilo tamen minùs paupertatem, & luctum detestaris. Crux placet in aris, displicet in corde. Quousque facta tua fidei repugnabunt tuæ? Habe præ manibus Evangelium, præcipua ejus placita perpende, in eóque Evangelio, ùt in speculo, miserum statum animæ tuæ perspicies, atque dices cum S. Hieronymo: *esse Christianum, grande est, non videri.*

3. Ne pudeat te Evangelii partes suscipere adversùs Infideles, Hæreticos, Impios, & solutioris vitæ Christianos. Evangelii causâ totum sanguinem tuum, si expediret, profundere deberes: Attamen sæpè verbulo parcis, loqui metuis, dicteria times, dum expedit impium os debacchans in Evangeliū

 com-

comprimere. *Non erubesco Evangelium.* S. Paulus.

S. EUCHERIUS EPISC.

20. Februarii.

Omnes, qui piè volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. S. Paulus 1. ad Tim. c. 3.

S. Eucherius, his lectis S. Pauli verbis: (*Præterit figura hujus mundi*) Monasterio dicavit sese, unde postmodum avulsus, Aurelianensis factus est Episcopus: sed Deo placebat magis, quàm ut placeret mundo: quem cùm acriter insectaretur, multa passus est propter justitiam. Exul Coloniam missus obiit anno 731. Ejus tumulus multis clarus est miraculis.

MUNDI CONTEMPTUS.

Ora pro Religiosis Ordinibus.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Eucherii Confessoris tui, atque Pon-

Pontificis veneranda ſolemnitas, & devotionem nobis augeat & ſalutem. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de perſecutionibus.

1. Virtuti infenſus eſt mundus: Sancti quieſcere, & gaudere in mundo nequaquam poſſunt. Para te igitur ad ferendas ejus perſecutiones, ſi velis piè vivere in Chriſto Jeſu, ipsique ex animo ſervire. *Non eſt Diſcipulus ſupra Magiſtrum.* O te felicem! quod ùt Jesus, & pro Jesu nonnihil patiaris. Quàm ſuaves tibi eſſe debent mundi perſecutiones, quibus ſis amicus Dei! At quàm metuendæ! quàm crudeles ejusdem blanditiæ, quæ divinam ſolvunt amicitiam! *O ſæculum nequam, quod tuos ſic beare ſoles amicos, ut Dei facias inimicos!* Bern.

2. Flocci facias judicia & ſermones mundi, cœcus quippe, temerarius, & iniquus eſt rerum æſtimator. Cura duntaxat, ut Deo, & conſcientiæ tuæ

facias satìs; quod ubi feceris, garriant, obloquantur, quantùm voluerint Asseclæ mundi, sibi, non tibi nocebunt. Verborum, & factorum tuorum sanctitate, palàm proba, repudiare te tum placita, tum exempla mundi. Esto paratus ad injurias, dicteria, calumnias, & dic fidenter cum sancto Paulo: *Si hominibus placerem, Christi servus non essem.*

3. Persevera in usu bonorum operum, & à cœpta virtutis via nullo modo discede. Sperne mundi conatus, hac ratione virtuti tuæ factam injuriam, & prolata in te verba, gloriosiùs ulcisceris. Mundus arma ponet, ubi invictum te deprehendet. Ora Deum pro iis, qui ansam tibi præbent exercendæ patientiæ. Benefac iis, qui oderunt te; hæc oratio, & hoc exemplum charitatis efficient, ut omnes mirentur tuam virtutem, eámque non pauci imitentur.

S. PIPINUS BRABANTIÆ DUX.

21. Februarii.

Providemus enim bona non solùm coram Deo, sed etiam coram hominibus. S. Paulus 2. ad Cor. cap. 8.

S. Pipinus difficillimam humilitatis, & dignitatis, virtutum, & divitiarum societatem nactus erat: nam sic placuit Regi, ut Deo non displicuerit: ut tam prudens, & tam sanctum vivendi institutum constanter teneret, plurimùm usus est Sacramento pœnitentiæ, ad quod nudis pedibus, & manantibus lachrymis accedebat. Duo Episcopi spectata probitate ipsi erant à consiliis, & eorum operâ, quibus cingebatur, mundi periculis feliciter perfunctus est.

PIETAS.

Ora pro tuis Parentibus.

ORATIO.

DEUS, qui nos B. Pipini Confessoris

tui, annua ſolemnitate lætificas, concede propitius, ut, cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de morum honeſtate cum virtute Chriſtiana conjungenda.

1. Si amari à Deo non poſſimus, quin odio ſimus hominibus; ſanè id genus odium pro nihilo habendum. Quovis temporali damno æternæ ſaluti conſulendum eſt. Unde duo inferamus, oportet: alterum, nihil unquam faciendum eſſe contra Deum, ut acquiramus, & retineamus hominum amicitiam; alterum, nihil unquam omittendum eſſe eorum, quibus poſſimus Dei gloriam procurare, quantumlibet retardet humani vituperii & odii metus. Levior eſt hominum benevolentia, quàm quæ ſaluti animæ noſtræ, & divinæ gloriæ anteponatur. Soli Deo laborare, & à ſolo Deo mercedem,

cedem, aut pœnam expectare debemus, non ab hominibus; quorum remunerandi aut puniendi poteſtas cum vita perit.

2. Honeſta vivendi ratio à Chriſtianis moribus aliena non eſt; Evangelium quippe apprimè convenit rationi: omnibus itaque, etiam inimicis tuis, benignum te & humanum præbeas, honoratiores partes cuique concedas, comiter agas cum omnibus, neminem verbis aut factis lædas; hæc ſi feceris, Chriſtianum te, & honeſtum hominem probaveris.

3. Cave nihilominus nè charitate, humanitate, & ipsâmet humilitate tua vanam gloriam aucuperis. Uni Deo placere ſtudeas, cujus exequeris mandata, & cujus imaginem cernis in fratre. Hoc erit tibi facillimum, ſi Dominum in proximo ſemper intuearis. *Vidiſti fratrem tuum? vidiſti Deum tuum.* Clemens Alex.

CATHEDRA S. PETRI.
22. Februarii.

Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non prævalebunt adversùs eam; & tibi dabo claves Regni Cœlorum. Christus. S. Matt. cap. 16.

Hodie S. Petrus, urbis Antiochiæ Episcopatum suscipiens, à fidelibus Vicarius Christi renuntiatur. In ea etiam urbe discipuli Christi primùm cognominati sunt *Christiani*, quod nomen semper retinuerunt. Cùm S. Petrus septem annos Antiochiæ mansisset, divino instinctu Romam petiit, ibique fixit Episcopatûs sui sedem.

STUDIUM ANIMARUM.

Ora pro tota Ecclesia.

Oratio.

Deus, qui B. Petro Apostolo tuo collatis clavibus regni cœlestis ligandi atque

atque ſolvendi Pontificium tradidiſti; concede, ut interceſſionis ejus auxilio à peccatorum noſtrorum nexibus liberemur. Qui vivis, &c.

Meditatio de Eccleſia.

1 Una eſt Eccleſia, ſponſa Jeſu Chriſti, quia unus eſt Deus. In eam Eccleſiam, ſingulari Dei beneficio cooptatus es: An tantæ gratiæ memorem te præſtitiſti Deo? Una cùm ſit Eccleſia, par eſt, filios illius, primigeniæ charitatis æmulos, cor unum, & animam unam habere. Qua ratione pacem, & charitatem foves cum proximo tuo? Amore proximi agnoſcitur diſcipulus Chriſti: *In hoc enim* (ait Chriſtus) *cognoſcent omnes, quia diſcipuli mei eſtis.*

2. Eccleſia ſancta eſt, quia Chriſtus caput ejus, ſanctus eſt; ſancti ſunt ejus fundatores; in filiis ejus tot fuerunt, & ſunt Sancti; doctrina demum illius, cærimoniæ, Sacramenta ſancta ſunt.

Quàm multa ad ſanctitatem tum exempla, tum incitamenta! An hujus matris dignus es filius? Compara vitam tuam cum vita primorum Christianorum, qui diu noctúque perſeverabant in oratione, qui bona ſua Apoſtolis dabant ut ea pauperibus diſpertirent.

3. Eccleſia diciturCatholica, hoc eſt, univerſalis, quia per omnem terram longè latéque diffuſa neminem prorſus excludit. Dicitur Apoſtolica ab Apoſtolis, qui ſanctitate, doctrinâ, & ſanguinis profuſione eam fundârunt ac ſtabiliêrunt. Ut germanus ſis filius Eccleſiæ, pateat cor tuum, omnibus opitulare. Nihil unquam facias, quod indignum ſit capite, & corpore, cujus es membrum. *Memento, cujus capitis, & cujus corporis ſis membrum.* S. Leo.

S. LAZARUS MONACHUS.

23. Februarii.

Sicut portavimus Imaginem terreni, portemus & Imaginem cœlestis. S. Paulus 1. ad Cor. cap. 15.

Cùm Theophilus Imperator eos, qui Sanctos in imaginibus colebant, atrociùs insectaretur, S. Lazarus artis pictoriæ peritus pingendis Sanctorum imaginibus nihilo remissiùs incubuit; quare addictus est carceri, ac ejus manus laminis candentibus adustæ sunt: sed non ità multò pòst divinitus sanatus, eandem tenuit pingendi rationem: quoad in cœlos migravit, visurus exemplaria, quæ vitâ, ac moribus suis studiosiùs ac meliùs expressserat, quàm imaginibus.

SANCTORUM CULTUS.

Ora pro Cardinalibus.

ORATIO.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, quas in B. Lazari Confessoris

tui

tui solemnitate deferimus; ut, qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum &c.

Meditatio de Imagine Dei.

1. Ad Imaginem Dei creatus est homo; ejus memoria, intellectus, & voluntas Augustissimæ Triadis referunt similitudinem. Allaborandum itaque, ut exemplari quàm simillimæ sint tres illæ facultates; quapropter memoria infinitæ Dei potentiæ continuò recordetur, consideret intellectus sapientiam Filii Dei, qui factus est homo, ut homines salvaret; voluntas demum solo divini Spiritûs igne ardeat. *Diligam te vita animæ meæ.* Augustinus.

2. Impressam animæ nostræ Dei imaginem peccatum omnino deturpavit, & fœdam dæmonis speciem superinduxit; Siquidem peccator cum Deo nullam, cum diabolo magnam habet simi-

ſimilitudinem. Cujus es imago? Cui ſimilis? An Deo? An dæmoni? Vide actiones tuas. Nunquid ex illis tuis actionibus non temerè argui poſſet, hominem eſſe te multis vitiis obnoxium, atque adeò te dæmoni potiùs, quàm Deo ſimilem eſſe?

3. Redde animæ tuæ priorem ejus imaginem; Chriſtus exemplar eſt, quod ſemper habere debes præ oculis. Accipe igitur imaginem Chriſti de cruce pendentis, in hac imagine, ſicut in ſpeculo minimè fallaci; vitia tua deprehendes. Ut ſis ſimilis Jesu, habeas oportet, ſpineam coronam in capite, in ore fel & acetum, & in toto corpore dolores & cruciatus: Oportet etiam, ut & omnia facias, & omnia patiaris ad procurandam Dei gloriam. *Suæ quisq; vitæ pictor eſt, artifex hujus operis eſt voluntas, colores ſunt virtutes, exemplar Chriſtus.* S. Greg. Nyſſ.

S. MA-

S. MATHIAS APOSTOLUS.

24. Februarii.

Cecidit sors super Mathiam, & annumeratus est cum undecim Apostolis. Act. Apost. cap. 2.

S. Mathias ab aliis Apostolis, & Discipulis Christi in Judæ locum & dignitatem constitutus est. Sic autem facta est ejus electio: Fideles in unum locum congregati, Spiritum S. obsecrârunt, ut judicaret, quem in Judæ ministerium & Apostolatum suffectũ vellet? tum *dederunt sortes, & sors cecidit super Mathiam.* Ipse autem hujus muneris partes tam perfectè explevit, ut postquam Judææ, ac Æthiopiæ populos ad veram fidem adjunxisset, lapidatus & obtruncatus sit; atque ità donatus coronâ, quam accepisset Judas, si fidelis fuisset in vocatione sua.

PERSEVERANTIA.

Ora pro Perseverantia Justorum.

ORATIO.

DEUS, qui B. Mathiam Apostolorum tuorum Collegio sociâsti; tribue quæsumus; ut ejus interventione, tuæ circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per Dominum &c.

Meditatio de Vocatione.

1. DEUS vocat unumquemque ad illud vivendi genus, in quo salutem consequi possit. Deo quasi Regi potentissimo serviunt homines cujuslibet ordinis, dignitatis, artis. An vocavit te Deus ad vitæ rationem, quam tenes? an vanitas? an divitiarum, aut voluptatum cupido? Si fortè hoc ità esse deprehendas, jam puriorem intentionem & rectiorem animum habe, Deóque promitte, te deinceps hoc in vitæ genere solam ejus voluntatem, & gloriam quæsiturum. Si nullum adhuc fixum ac certum vivendi genus habeas, illud duntaxat suscipere memineris, quod suggeret Deus.

2. Pete à Deo, ut ejus voluntas penitus tibi innotescat, ut possis eligere, quod gloriæ ejus, & tuæ saluti conducet magis: Ne audias carnem, mundum, voluptates, commoda, in negotio cælesti cœleste requiritur consiliũ. Frequens oratio, austeritatum usus, sacra Synaxis, aliquot dierum solitudo, huic faciendo delectui maximè proderunt. In aliis itidem actionibus alicujus momenti eundem tene eligendi modum. Semper consilium pete à Domino, nunquam negabit.

3. Vocanti Deo pareas, cùm probè intellexeris ab eo te vocari. Si sanctus Mathias divinæ voluntati, & Apostolorum electioni restitisset, non hodie in honorem ejus festus dies in Ecclesia ageretur. Si Dei vocem, & divinas ejus motiones neglexeris, ridebit Deus te animam agentem; ait enim: *Vocavi & renuistis &c. ego quoque in interitu vestro ridebo, & subsannabo vos.* Proverb. 1.

S. TARASIUS EPISCOP.
25. Februarii

Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemorationem. CHRISTUS. Luc. cap. 22.

S Tarasius in Aula Imperatoris primis perfunctus dignitatibus, quibus renuntiavit, electus est Archi-Episcopus Constantinopolitanus: hac in dignitate humilitatis, & charitatis præclara dedit documenta. Suis ipse manibus pauperibus ministrabat, *volo* (inquiens) *imitari Dominum Jesum, qui venit ministrare, non ministrari.* Dixit Imperatori Constantino, se ab templi ingressu eum prohibiturum, nisi repudiandæ conjugis poneret voluntatem. Ad mortem usque singulari pietatis sensu sacris operatus est. Obiit anno 989.

PIETAS IN SANCTÆ MISSÆ SACRIFICIUM.

Ora pro Sacerdotibus

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut B. Tarasii Confessoris tui, atque Pontificis, veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de Sanctæ Missæ Sacrificio.

1. CHRISTUS Augustissimum Missæ Sacrificium instituit ad honorē & gloriam Patris æterni; in eóque Sacrificio, cujus Deus est victima, sic honoratur Pater æternus, ut magis non possit honorari. At si Sacrificium hoc Deo honorificentissimum est, hominibus etiam est utilissimum: nam homines sperare debent, se nihil non impetraturos meritis JESU CHRISTI, qui singulis diebus nostris immolatur. Quid enim Pater negare posset sanguini, & vulneribus Filii sui? *Cùm in altari* CHRISTUS *offertur, clamat idem Redem-*

demptor ad Patrem, corporaliter suas cicatrices ostendens. Laur. Just.

2. Ut religiosiùs sacro intersis, memento Jesum Sacerdotibus præcepisse, ut sacrum facerent in memoriam suæ Passionis. Sacerdos Christi, ara crucis vicem gerunt: ille ipse Deus immolatur, qui in Calvario monte de Cruce pependit. Sed heu! fortè huic incruento Sacrificio interes, ùt Judæi carnifices cruento, impietate nimirum, & irreligioso corporis habitu, iterum Christum crucifigens.

3. Quadrifariàm dividi potest Missæ Sacrificium. In prima parte, attende ad tua peccata, pro quibus expiandis mortuus est Christus, & supplex veniam pete. In secunda, meditare dolores Christi. In tertia, sacro Eucharistiæ pabulo refici, ardenter concupisce, & dum Sacerdos sacramentaliter Jesum recipit, eum tu spiritualiter recipe repetitis actibus fidei, desiderii, charitatis. In quarta demum, gratias age

pro acceptis ab eo beneficiis, & te totum ipsi consecra.

S. NESTOR MARTYR.
26. Februarii.

Si gloriari oportet, quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor. S. Paulus, Epist. 2. ad Cor. cap. 11.

Ubi S. Nestor cognoscit se ad Martyrium quæri, suis valere jussis, currit obviàm militibus, qui illum quærebant. Promittitur ipsi dignitas Pontificis Idololorum, si velit à Christi fide discedere; sed opprobrium Crucis Gentilitatis honoribus longè anteponit. Equuleo discruciatur, tum affigitur cruci: ast in omnibus suppliciis Deum laudat, aliósque invitat ad eundem agnoscendum, & adorandum. Quàm facile est è Cruce, veluti è suggestu rectam fidei, & vitæ normam populis suadere!

HUMILITAS.

Ora pro augmento humilitatis.

ORA-

ORATIO.

Infirmitatem noſtram reſpice, omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, B. Neſtoris Martyris tui, atque Pontificis, interceſſio glorioſa nos protegat. Per Dominum noſtrum &c.

Meditatio de vera gloria.

1. In quo ponis veram Chriſtiani gloriam? Si mundo ſervias, & ejus agaris ſpiritu, haud dubiè reſpondebis mihi: vera gloria ſita eſt in divitiis, fortitudine, liberalitate, ſcientia. Ut autem tam brevis, & tam vana gloria comparetur, ſæpiùs corporis, animæ verò ſemper ſalus periclitatur. Quid tibi, quid poſt mortem hæc proderit gloria? quandoquidem laudaberis, ubi non eris, & cruciaberis, ubi eris. *Laudantur, ubi non ſunt, cruciantur, ubi ſunt.*

2. Vera gloria à Dei exiſtimatione pendet, *Servire Deo, regnare eſt.* Quàm

gloriosum mihi, si mea facta Deo, ac Cœlitibus per totam æternitatem probentur! Quis honos Sanctorum honori componendus, qvo in cœlis juxtà ac in terris afficiuntur? Ambitiosi! jam despicite vanos, & perbreves honores mundi; Christus veros & æternos daturus est, quibus sanè vestra gloriæ & honorum sitis omnino expleri potest; hos honores quærite: *Si honoribus opibúsque capimur, veris honoribus, opibúsque capiamur.* Euche.

3. Ut veram Christi gloriam acquirere possis, oportet, ut contemnas gloriam mundi, atque pro Christo, & magna facias, & dura patiaris. Sperne, age, patere: his tribus tanquam gradibus ad veram Christiani gloriam pervenies. Quid adhuc fecisti, quid passus es Christi causâ? A minimis incipe; non deerunt tibi occasiones, iis utique nè desis.

S. LEANDER ARCHIEP.

27. Februarii.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex tota mente tua. CHRISTUS. Matth. cap. 22.

Cor ignitum, quod manu tenet S. Leander, argumento eſt, eum, dum vixit, divino amore arſiſſe. In monaſterio concepit has cœleſtes flam̃as, quibus Hiſpalenſis factus Epiſcopus ſuum gregem accendit. Eruditis libris, & appoſitis concionibus diſcuſſit tenebras Arrianorum, & revocavit ad Chriſtum Recaredum Regem, qui primus omnium Regum Hiſpaniæ Catholicam fidem profeſſus eſt.

AMOR DEI.

Ora pro pace inter Principes Chriſtianos.

ORATIO.

Da, quæſumus, omnipotens Deus, ut B. Leandri Confeſſoris tui atq; Pontificis veneranda ſolemnitas, & devo-

tionem

tionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum &c.

Meditatio de amore Dei.

1. Ama Deum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex tota mente tua, hoc est; ad unum Deum refer cogitationes, verba, actiones, desideria, omnem denique vitam tuam. O te felicem! si ames, & amando possideas Deum: nam habet omnia, qui Deum habet, & caret omnibus, qui Deo caret. Quid adhuc amâsti? pudet meminisse. Amantissime Jesu! cognoscant te homines, & amabunt te, *quia parum cognosco, parum amo.* August.

2. Ama Deum ante omnia, cùm omnia bonitate vincat. Descende in animum tuum: vide utrùm magìs diligas parentes, amicos, voluptates, divitias, famam, quàm Deum? An is es, qui bonis omnibus, & vitâ quidem ipsâ citiùs carere velis, quàm amore Dei? Si aliter affectum te sentis, frustra prædicas tuum

tuum in Deum amorem, ficta sunt tua verba, fictus tuus amor, & brevì facta tua pugnabunt cum dictis tuis. *Dilige illum, qui tibi est, quidquid amabile, aut optabile esse potest.* Bern.

3. Sciréne cupis, utrùm sincero amore Dominum prosequaris? vide; an diligenter observes ejus mandata. *Qui habet* (inquit Christus) *mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit me.* Qui secùs fecerit, Deum diligere se, falsò gloriatur. Amanti Deum, & ejus mandata observanti tanta promissa sunt, ea tamen omnia pro nihilo habemus!

S. ROMANUS ABBAS.

28. Februarii.

Pœnitentiam agite, appropinquavit enim Regnum Cœlorum. Matth. 3.

Ut S. Romanus pœnitentiam ageret, unà cum fratre suo Lupicino, in montem Juram secessit: ubi tam atrociter à dæmonibus tentatus est, ut solitu-

litudinis impatiens ad mundi delicias jam rediret; cùm occurrens ei venerabilis Matrona eum hortata est, ut constantioris animi vir esset: hortanti credidit, & rediit ad Eremum, ubi perseveravit usque ad mortem. Virtutum suarum odore ad se plures allexit, qui fundamenta jecêre inclytæ illius Abbatiæ, cui à S. Claudio nomen est, ubi magnificum templum cernitur Deo sub sancti Romani nomine consecratum.

SPES.

Ora pro Peregrinis.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Domine, BB. Romani & Lupicini Abbatũ commendet: ut, quod nostris meritis non valemus, eorum patrocinio assequamur. Per Dominum &c.

Meditatio de Pœnitentia.

1. Age pœnitentiam! numquid peccator es? quid necessarium magis

peccatori pœnitentiâ? Ecquid procrastinas? Regnum Cœlorum propè est, forsan brevì morieris; Et mortis puncto, si Deo nondum feceris satìs quid de te fiet? Quid adhuc pœnitentiæ nomine passus es? An credis Religiosis, non mundanis hominibus pœnitentiam convenire? Quasi verò iis, qui rariùs, & leviùs, non iis, qui sæpiùs, & graviùs peccant, pœnitentia conveniat?

2. Sed quonam modo aggrediar hanc pœnitentiam? eodem planè, quo peccâsti. Peccando res creatas Deo anteposuisti; jam Deum antepone rebus creatis. Susceptis ultrò laboribus macera corpus tuum, quod voluptatibus libidinibúsque indulsit. Mollioris vitæ amans! omninò necessaria tibi est pœnitentia; & illa quidem pœnitentia, si fieri potest, ex corde suspiria, & ex oculis fletus, nè dicam sanguinem è venis, elicere debet.

3. Per-

3. Perſevera in duro pœnitentiæ exercitio ad extremum usque ſpiritum. S. Romanus tantùm non fructum laborum ſuorum amiſit, quòd parùm conſtans pœnitentiæ laboribus frangeretur. Quàm leves! quàm jucundi erunt labores pœnitentiæ! ſi interdum conſideraveris horrendas veterum Monachorum auſteritates, & tormenta, quæ Chriſtus pro te paſſus eſt. Æquum eſt, ut per breviſſimum vitæ noſtræ ſpatium æternam quæramus felicitatem. *Quæramus usque in finem, unde ſinè fine gaudere mereamur.* Euch.

ntiæ
piri-
fru-
uòd
ibus.
n ju-
e! fi
ndas
ates,
paf-
vissi-
nam
is us-
re

AR-

